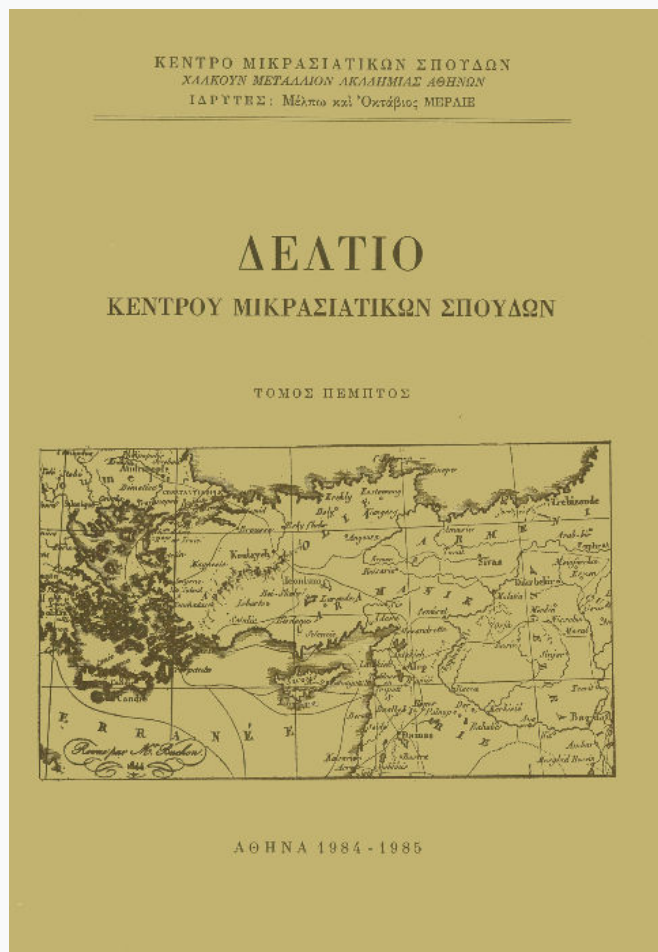

Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών

Τόμ. 5 (1984)

Δυο εγκύκλια πατριαρχικά γράμματα στα Καραμανλίδικα

Πηνελόπη Στάθη

doi: [10.12681/deltiokms.209](https://doi.org/10.12681/deltiokms.209)

Copyright © 2015, Πηνελόπη Στάθη

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Στάθη Π. (1984). Δυο εγκύκλια πατριαρχικά γράμματα στα Καραμανλίδικα. *Δελτίο Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών*, 5, 103-132. <https://doi.org/10.12681/deltiokms.209>

ΔΥΟ ΕΓΚΥΚΛΙΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΑ
ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΙΔΙΚΑ

Στὸν κώδικα 622 τῆς συλλογῆς τοῦ Μετοχίου τοῦ Παναγίου Τάφου τῆς Κωνσταντινούπολης¹, ποὺ εἶναι γνωστὸς ὡς «Ἐπίσημος Κώδιξ τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων», σώζονται δυὸ σχέδια πατριαρχικῶν γραμμάτων στὰ καραμανλίδικα²: τὸ κείμενό τους δηλαδὴ εἶναι τουρκικὸ καὶ ἡ γραφὴ ἑλληνικὴ. Ὁ Ἀ. Παπαδόπουλος-Κεραμεὺς στὴν περιγραφὴ τοῦ χειρογράφου τὰ ἐπισημαίνει καὶ τὰ χαρακτηρίζει σωστά: φ. 24α «Ἀπανταχοῦσα τουρκικὴ διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν», καὶ φ. 31α «Ἀπανταχοῦσα τουρκικὴ διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν πρὸς τοὺς χριστιανοὺς Ἀγκύρας».

Νομίζω ὅτι ἀξίζει τὸν κόπο ν' ἀσχοληθεῖ κανεὶς λίγο περισσότερο μὲ αὐτὲς τίς δυὸ Ἀπανταχοῦσες.

Ἀπὸ τότε ποὺ ὁ Γεννάδιος Σχολάριος κατέγραψε μὲ ἑλληνικοὺς χαρακτῆρες τὴν ὀθωμανικὴ μετάφραση τῶν «Κεφαλαίων τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως», τὴν ὁποία ἔκανε ὁ Ἀχμέτ, καδῆς τῆς Βέρροιας³, ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς ἀπόδοσης τῶν τουρκικῶν κειμένων μὲ τὸ ἑλληνικὸ ἀλφάβητο, ἔγινε «ὁ συνεκτικὸς δεσμός», ὅπως λέει ὁ Σ.Α. Χουδαβερδόγλου-Θεοδότου τῶν τουρκοφώνων ἐλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μὲ τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ

1. Περιγραφὴ τοῦ χειρογράφου στὸ Ἀ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως, *Ἱεροσολυμικὴ Βιβλιοθήκη*, τ. V, Πετροῦπολις 1915, σ. 150-182.

2. Συνηθίστηκε νὰ ὀνομάζεται καραμανλίδικο κάθε κείμενο τουρκικὸ γραμμένο μὲ ἑλληνικοὺς χαρακτῆρες χωρὶς αὐτὸ νὰ εἶναι πάντοτε ἀκριβές. Πβ. παρακάτω τὴν παράγραφο ποὺ ἀναφέρεται στὴ γλῶσσα.

3. Τὸ κείμενο αὐτὸ δημοσιεύθηκε γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Martin Crusius, *Turcograeciae Libri octo*, Βασιλεία 1584, σ. 109-120. Τὸ ἴδιο κείμενο ἐξέδωσε τὸ 1718 ὁ Νεόφυτος Μαυρομάτης, μητροπολίτης Ναυπάκτου, μὲ τίτλο *Ἀπάνθισμα τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως*, *Κιουλζάρι Ἰμάνι Μεσιχί*. Πβ. Γ.Γ. Λαδᾶ, «Ὁ μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἀρτης Νεόφυτος Μαυρομάτης καὶ ἡ συμβολὴ αὐτοῦ εἰς τὴν διάσωσιν τῆς θρησκείας καὶ τοῦ ἔθνισμοῦ τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας», περ. *Συλλέκτης*, τ. I (1947), σ. 42-44.

τόν ελληνικό πολιτισμό⁴. Ἀπὸ τότε ἄρχισε καὶ σιγά-σιγά δημιουργήθηκε ὅλη αὐτὴ ἡ τουρκόφωνη φιλολογία καὶ βιβλιογραφικὴ παραγωγή ποὺ κράτησε μέχρι πρὶν ἀπὸ λίγες δεκαετίες. Ἡ σημαντικότερη αὐτὴ καραμανλίδικη ἐντυπὴ παράδοση, ποὺ εἶναι μαζί τεράστια σὲ ὄγκο καὶ ποικιλότατη σὲ περιεχόμενο, βιβλιογραφήθηκε ἀπ' τοὺς Salaville - Dalgoglio σὲ τρεῖς τόμους γιὰ τὴν περίοδο 1584-1900⁵. Σημαντικὲς προσθήκες στὸν τρίτομο αὐτὸν κατάλογο, καὶ γιὰ τὴν ἴδια περίοδο τῆς καραμανλίδικης βιβλιογραφικῆς παραγωγῆς, ὀφείλονται στὴν Εὐαγγελία Μπαλτᾶ⁶, ἡ ὁποία καὶ ἐτοιμάζει τὸν τέταρτο τόμο, σὲ συνέχιση τοῦ καταλόγου τοῦ Dalgoglio, ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ ἐκεῖνος σταμάτησε, δηλαδὴ τὸ 1900, καὶ δόθηκε.

Παράλληλα ὅμως μὲ τὴν παραγωγή ἐντύπων, πολλὰ εἶναι καὶ τὰ καραμανλίδικα χειρόγραφα καὶ ἔγγραφα, ποὺ ἀποτελοῦν ἱστορικὲς μαρτυρίες γιὰ τὸν τουρκόφωνο ἑλληνισμό τῆς Ἀνατολῆς⁷. Τὰ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ ἀναφέρονται στὶς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ ποιμνίου, μιᾶς καὶ οἱ ἐκκλησιαστικὲς ἀρχὲς εἶναι ὑποχρεωμένες νὰ ἐπικοινωνοῦν μὲ τοὺς πιστοὺς στὴ γλώσσα ποὺ τοὺς εἶναι κατανοητὴ⁸. Κατὰ καιροὺς ἔχουν δημοσιευθεῖ

4. Σ. Α. Χουδαβερδόγλου-Θεοδότου, «Ἡ τουρκόφωνος ἑλληνικὴ φιλολογία 1453-1924», *Ἐπετηρὶς τῆς Ἑταιρείας Βυζ. Σπουδῶν*, 7 (1930), σ. 493-495.

5. Séverien Salaville - Eugène Dalgoglio, *Karamanlidika*, t. I 1584-1850, Ἀθήνα 1958· t. II 1850-1866, Ἀθήνα 1966· t. III 1866-1900, Ἀθήνα 1974.

6. Evangelia Balta, «Karamanlidika. Bibliographie analytique d'ouvrages en langue turque, imprimés en caractères grecs (1584-1900): Addition», *Δελτίο ΚΜΣ*, 2 (1980), σ. 183-205. Ἡ Εὐαγγελία Μπαλτᾶ μοῦ παρέσχε τὴν πληροφορία ὅτι οἱ τελευταῖες καραμανλίδικες ἐκδόσεις ἀνάγονται στὸ ἔτος 1929, καὶ τυπώθηκαν στὴ Θεσσαλονίκη. Τὴν εὐχαριστῶ.

7. Ὑπῆρχαν πάντοτε ἀντιρρήσεις καὶ διχογνωμίες σχετικὰ μὲ τὴν προέλευση καὶ τὴν καταγωγή τῶν Καραμανλίδων. Ἀπὸ τὴ σχετικὴ βιβλιογραφία σημαντικὲς εἶναι οἱ μελέτες τῶν Ἑμμ. Τσαλικογλου, «Πότε καὶ πῶς ἐτουρκοφώνησεν ἡ Καππαδοκία», *Μικρασιατικὰ Χρονικά*, 14 (1970), σ. 9-30· Faruk Sümer, «Anadolu'ya yalınız göçebe Türkler mi geldi?» (= Μοναχὰ νομάδες Τούρκοι ἦρθαν στὴν Ἀνατολία;), *Belleten*, 24.96 (1960), σ. 577· Π. Μ. Κιτρομηλίδη, «Ὁ ἐξισλαμισμὸς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ οἱ ἱστορικὲς καταβολὲς τῶν ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων», *Μικρασιατικὰ Χρονικά*, 16 (1975), σ. 318-337· καὶ ἡ πολὺ ἐνδιαφέρουσα μελέτη τοῦ Talât Tekin «Çeşitli Alfabelerle Türkçe yazılar: Grek alfabesiyle Türkçe» (= Τουρκικὰ κείμενα σὲ διάφορα ἀλφάβητα: τουρκικὰ μὲ ἑλληνικὸ ἀλφάβητο), *Tarih ve Toplum*, Μάρτης 1984, σ. 183.

8. Δεῖγμα μιᾶς τέτοιας ἐπικοινωνίας εἶναι καὶ τὸ καραμανλίδικο σιγίλλιο τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ε' (πβ. Κ. Μανάφη, «Ἀνέκδοτον καραμανλίστι σιγίλλιον τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ Ε'», *Μικρασιατικὰ Χρονικά*, 14 [1970], σ. 226-256) καθὼς καὶ τὸ καραμανλίδικο γράμμα γιὰ τὴ σχολὴ Ψωμαθεῖων (1763) στὸ Ἰωάνειμ Φο-

διάφορα τέτοια καραμανλίδικα γραπτά μνημεία, κυρίως επιτύμβιες⁹ πλάκες, επιγραφές και λαογραφικό υλικό¹⁰, που αναφέρονται σε διάφορους τομείς της ζωής των τουρκοφώνων Έλλήνων της Μικράς Ασίας, τους όποιους, τα πρώτα χρόνια του 18ου αιώνα, χαρακτηρίζει μία έντονη θρησκευτικότητα¹¹.

Τα δυο έγγραφα που παρουσιάζω παρακάτω έχουν ένα κοινό περιεχόμενο: αναφέρονται και τα δυο στον Πανάγιο Τάφο και στις οικονομικές δυσχέρειες της 'Αγιοταφικής 'Αδελφότητας. 'Εντάσσονται μέσα στο γενικότερο θέμα «ζητείτες»¹², και απευθύνονται στους τουρκοφώνους Έλληνες της Μικράς Ασίας. Είναι, δηλαδή, ἐγκύκλια ποιμαντορικά γράμματα¹³, που το περιεχόμενό τους καθορίζεται από τα ἐπιχώρια γενικά ή ειδικά θέματα. 'Αλλ' ἄς τα ἐξετάσουμε καλύτερα ένα-ένα.

Α. 'Η πρώτη ἐγκύκλιος

Το πρώτο έγγραφο, αὐτὸ πὸν βρίσκεται στὸ φ. 24α τοῦ χφ. ΜΠΤ 622,

ροπούλου, «'Εγγραφα τοῦ Πατριαρχικοῦ 'Αρχιεπισκοπικοῦ», 'Εκκλησιαστικὴ 'Αλήθεια, Κ' (1900), σ. 476-479.

9. R. Clogg, «A Karamanlidika inscription from Mount Athos (1818)», *Byzantine and Modern Greek Studies*, I, (1975), σ. 207-210· Semavi Eyice, «Anadoluda 'Karamanlidika' Kitabeler, Grek harfleriyle Türkçe Kitabeler», *Belleten*, 34 (1975), τχ. 153, σ. 25-48· A. Iordanoglou, «A karamanlidic funerary inscription 1841 in Nicaea (Iznik) Museum», *Balkan Studies*, 19.1 (1978), σ. 185· Εὐγενία Χατζηδάκη, «Χριστιανικὲς ἐπιγραφὲς Μ. 'Ασίας καὶ Πόντου στὸ Μουσεῖο Μπενάκη», *Μικρασιατικὰ Χρονικά*, 8 (1959), σ. 60-73· R. Clogg, «Some karamanlidika inscriptions from the monastery of the Zoodokhos Pigi, Balikli, Istanbul», *Byzantine and modern Greek Studies*, 4 (1978), σ. 55-67· A. 'Ιορδάνογλου, «Καραμανλίδικες ἐπιγραφὲς τῆς 'Ιερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Βαλουκλή Κωνσταντινουπόλεως», *Βαλκανικά Σύμμεικτα*, I (1981), σ. 63-92.

10. Τέτοια εἶναι ἡ δυσεῦρετη μελέτη τοῦ R. M. Dawkins «Turco-Christian Songs from Asia Minor», *Annuaire de l'Institut de Philologie et d'Histoire Orientale*, 4 (1934) [Mélanges Bidez], σ. 185-206.

11. Εἶναι χαρακτηριστικὸ ὅτι ἀπὸ τὰ βιβλιογραφημένα καραμανλίδικα βιβλία τὰ πρῶτα 33 κατὰ σειρὰ –τὸ τελευταῖο ἀνήκει στὸ ἔτος 1804– εἶναι ὅλα θρησκευτικὸ περιεχόμενου.

12. Βιβλιογραφία γιὰ τὶς ζητεῖες στὴ μελέτη: Πηνελόπης Στάθης, «Τὰ κατὰστιχα συλλογῆς ἐλεῶν τοῦ Παναγίου Τάφου, ἡ μελέτη καὶ ἡ προβληματικὴ τους», 'Ακαδημία 'Αθηνῶν, Σύλλογος 'Επιστημονικοῦ Προσωπικοῦ, 'Επιστημονικὲς ἀνακοινώσεις, 'Αθήνα 1982, σ. 125.

13. Οἱ ἐγκύκλιοι, ἢ τὰ ἐγκύκλια ποιμαντορικά γράμματα, εἶναι γράμματα ἐπι-

είναι αντίγραφο πατριαρχικής ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς τουρκόφωνους χριστιανούς κάποιας ἀπ' τὴς ἐπαρχίης τῆς Ἀγκύρας ἢ τῆς Καππαδοκίας ἢ ἀκόμη καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως¹⁴. Δὲν μπορούμε νὰ ὀρίσουμε μὲ βεβαιότητα τοὺς ἀποδέκτες γιατί ὁ ἄωρος πού θ' ἀναγραφόταν τὸ ὄνομα τοῦ ἐξαπολύοντος τὴν ἐγκύκλιο πατριάρχου καὶ ὁ ὀνοματισμὸς τῶν πιστῶν, στοὺς ὁποίους ἀπευθυνόταν, εἶναι κενός.

Τὸ περιεχόμενόν του εἶναι μιὰ ἐκκλήση στὰ φιλόνηθρα αἰσθήματα τῶν πιστῶν γιὰ τὴ βοήθεια τοῦ Ἀγίου Τάφου.

Τὸ ἔγγραφο εἶναι λυτό, διπλωμένον μέσα στὸν ἐπίσημο κώδικα τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων κι ἔχει διαστάσεις $0,34 \times 0,41$ μ. Ὄταν ἀργότερα ἀριθμήθηκαν τὰ φύλλα τοῦ χειρογράφου πῆρε καὶ τὸ φύλλο αὐτὸ τὸν ἀριθμὸ 24α. Ἡ Ἀπανταχοῦσα εἶναι ἀκέφαλη, ὅπως σημείωσα παραπάνω, καὶ κολοβή· τελειώνει, δηλαδή, κάπως ἀπότομα, χωρὶς τὶς συνηθισμένες εὐλογίες καὶ εὐχές.

Τὸ ὅτι ἡ ἐγκύκλιος εἶναι πατριαρχικὴ σημειώνεται ἀπ' τὸ ἴδιο τὸ περιεχόμενό της· ποιὸς, ὁμως, πατριάρχης τὴν ἐξαπέλυσε, εἶναι, ὅπως εἶπα, ἄδηλο. Ὡστόσο ἰσχυρὲς ἐσωτερικὲς μαρτυρίες μοῦ ἐπιτρέπουν νὰ πῶ μὲ βεβαιότητα ὅτι πρόκειται γιὰ τὸν πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Παΐσιο Β' ¹⁵ (1726-1733). Τὰ ἴδια στοιχεῖα βοηθοῦν καὶ στὸ χρονικὸ προσδι-

σκόπων, μητροπολιτῶν ἢ πατριαρχῶν πρὸς τὸ ποίμνιό τους, γιὰ θέματα πίστεως. Οἱ πατριάρχες ἐπίσης ἐστελναν τέτοια γράμματα πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ μητροπολίτες, ἀπὸ ὅπου καὶ ὁ ὁρος ἀπανταχοῦσες.

14. Εἶναι γνωστὸ καὶ ἀπὸ τοὺς περιηγητές, ὅτι στὶς συνοικίες Κοντοσκάλι (Kadırga İman) καὶ Ψωμαθεῖα (Samatya) τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶχαν ἐγκατασταθεῖ ἤδη ἀπὸ τὸν 15ο αἰῶνα τουρκόφωνοι χριστιανοὶ ἀπὸ τὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ ὁ ἐνοριακὸς ναὸς Ἀγιος Κωνσταντῖνος συνηθιζόταν νὰ λέγεται «τῆς Καραμανιάς». Πβ. Μ. Γεδεών, «Τὸ κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λόγου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν κάτω χρόνων», *Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια*, 8 (1888), σ. 200, καὶ Halil Inalcık, «Fatih Sultan Mehmet, Istanbul Fethi ve Imparatorluk» (= Ὁ Μωάμεθ ὁ πορθητής, ἡ ἄλωση τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἡ αὐτοκρατορία), *Türk Kültürü*, 2 (1964), σ. 13.

15. Ὁ πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Παΐσιος Β' ἀναφέρεται νὰ ἔχει ἐκδώσει τέτοια ἐγκύκλια γράμματα, προτρεπτικὰ γιὰ ἐνίσχυση τοῦ Ἀγίου Τάφου. Ἀναφέρω ἐνδεικτικὰ μερικὲς τέτοιες περιπτώσεις: τὸ 1726 ὁ πατριάρχης ἔγραψε στὸ μητροπολίτη Χίου Δανιὴλ συστήνοντάς του νὰ γίνετα ἡ σχετικὴ ἐλεημοσύνη στὰ κουτῖα τοῦ Ἀγίου Τάφου (βλ. Κ. Δελικάνη, *Τὰ ἐν τοῖς κώδιξι τοῦ πατριαρχικοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ σωζόμενα ἐπίσημα ἐκκλησιαστικὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὰς σχέσεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς τὰς ἐκκλησίας Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων καὶ Κύπρου (1575-1863)*, Κωνσταντινούπολις 1904, σ. 489)· τὸ ἔτος

ορισμό της ἐγκυκλίου· θὰ πρέπει νὰ εξαπολύθηκε μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1728-1730. Τὸ ἴδιο τὸ κείμενο προσφέρει τὶς ἐξῆς σαφεῖς ἀναφορές: «Ve lakin makariyatatos ve âhiyatatos Kûdşerif patriârches' i kûrios kûrios Xrûsanthos bunları böyle gördükten, "Ἅγιος Τάφος" un zıyanını irtikâr edinmediginden kalktı da bu kadar vilâyet gezdi ve bu kadar yol zahmeti çekti ihtiyarlığıyla âliliyiyle» ('Ἄλλ' ὁμως ὁ μακαριότατος καὶ ἀγιότατος πατριάρχης Ἱεροσολύμων κύριος κύριος Χρῦσανθος, ἐπειδὴ τὰ εἶδε αὐτὰ ἔτσι καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔκανε κακὴ χρῆση τῇ ζημιᾷ τοῦ Ἁγίου Τάφου, σηκώθηκε μὲ τὰ γεράματά του καὶ μὲ τὴν ἀρρώστια του καὶ τράβηξε τόσες ταλαιπωρίες τοῦ ταξιδιοῦ). Πρέπει, δηλαδή, νὰ ἐκδόθηκε αὐτὴ ἡ Ἀπανταχοῦσα στὰ τελευταῖα χρόνια τῆς πατριαρχίας τοῦ Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου Νοταρᾶ, περὶ τὰ ἔτη 1728-1730, γι' αὐτὸ ἀναφέρονται καὶ οἱ λέξεις «γεράματα» καὶ «ἀρρώστια»¹⁶.

Γνωρίζουμε καλὰ ὅτι ἦταν συνήθεια ἡ «ζητεία» ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Τάφου. Τώρα μαθαίνουμε πῶς ὅταν ἡ ζητεία γινόταν σὲ περιοχὴ μὲ τουρκόφωνους χριστιανούς, θεωροῦνταν σκόπιμο ν' ἀναγγέλλεται ἀπὸ τὸν πατριάρχη μὲ μιὰ ἐγκύκλιο στὴ γλώσσα ποὺ τοὺς ἦταν κατανοητὴ, στὰ καραμανλίδικα.

Εἰτούτῃ ἡ Ἀπανταχοῦσα φαίνεται ὅτι ἀπευθύνεται στὶς κυριότερες ἐπαρχίες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου στὴ Μ. Ἀσία, τῆς Ἀγκύρας, τῆς Καπαδοκίας, ἀκόμα καὶ τῆς ἴδιας τῆς Κωνσταντινούπολης¹⁷: «Bunun

1727 ἔχουμε τρεῖς τέτοιες ἐπιστολές: ἡ πρώτη βρίσκεται στὸν ἐπίσημο κώδικα τοῦ πατρ. Ἱεροσολύμων καὶ ἀπευθύνεται στοὺς μητροπολίτες Θεσσαλονίκης, Ἀδριανουπόλεως, Βερροῖας, Ναούσης καὶ Λαρίσης καὶ ἀφορᾷ τὰ ἐλέη καὶ τὰ ἀφιερῶματα τοῦ Ἁγίου Τάφου (Κ. Δελικάνη, *ὁ.π.*, σ. 490)· ἡ δεῦτερη βρίσκεται στὸν ἴδιο κώδικα καὶ ἀποστέλλεται στοὺς μητροπολίτες Ἀδριανουπόλεως, Διδυμοτείχου, Αἴνου, Βιζύης καὶ Μηδείας, Ἀγχιάλου, Μαρωνείας, Σαῶπολέως, Ξάνθης καὶ Περιθωρίου, Ἰμβρου, στὸν ἀρχιεπίσκοπο Λιτίτζας καὶ στὸν ἐπίσκοπο Ἀγαθοπόλεως, γιὰ τὰ ἐλέη καὶ τὰ ἀφιερῶματα τοῦ Ἁγίου Τάφου (Κ. Δελικάνη, *ὁ.π.*, σ. 490)· ἡ τρίτη δημοσιεύεται στὴν ἐκδοση τοῦ ἔργου *Ἐγχειρίδιον Χρυσάνθου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων περὶ τῆς κατ' ἐξοχὴν ὑπεροχῆς τῆς Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ*, Βουκουρέστι 1768, σ. πγ' - ζ β'. Τὸ ἐνδιαφέρον μὲ τὴν παραπάνω ἐγκύκλιο εἶναι ὅτι μέσα στὴν ἴδια ἐκδοση τὸ κείμενο δημοσιεύεται καὶ στὰ καραμανλίδικα, «Τέβρη Μεκτουποῦν ἀγινή τζοῦμλε Μουουμήν Χριστιανλερέ, Ἅγιος Τάφος ἱαρτιμή ἰτζήν» (= Ἵσον ἐγκυκλίῳ γράμματος εἰς ἅπαντας τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς ὑπὲρ τῆς βοήθειας τοῦ Ἁγίου Τάφου).

16. Ὁ Χρῦσανθος πεθαίνει τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1731. Τὰ δυὸ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του μαρτυρεῖται νὰ εἶναι συχνὰ ἀρρωστος ἀπὸ τὴν ποδालγία.

17. Πβ. σημ. 14.

işin patriarşayı efendimiz, āgıos āρχιερέας' lara da haber ediyor ki herkesin epārşia 'sında olan pnevmatikos' lara ve Stanbol şehrinde olan ēκκλησία προστός' lařına» (γι' αὐτὸ ὁ κύριός μας patriarşayı γνωστοποιεῖ καὶ στοὺς ἁγίους ἀρχιερεῖς, στοὺς pnevmatikous τοὺς εὕρισκομένους στοὺς καθενὸς τὴν epārşia, καὶ στοὺς προσετούς τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Σταμπούλ).

Τὸ περίεργο μὲ τὴν ἐγκύκλιο αὐτὴ εἶναι ὅτι οἱ ἐκκλήσεις καὶ οἱ νοθεσίες δὲν γίνονται στὸ πρῶτο πρόσωπο, ἀλλὰ στὸ τρίτο, σὰν νὰ πρόκειται γιὰ ἐπεξήγηση τοῦ ἐλληνικοῦ κειμένου, ἢ σὰν ἡ ἐγκύκλιος νὰ ἐξαπολύεται ἀπὸ κάποια ἀρχὴ (τῇ Σύνοδο;), ἢ ὅποια ἐρμηνεύει τὴν patriarşayı θέληση. Αὐτὸ εἶναι πολὺ δύσκολο νὰ τὸ προσδιορίσουμε, ἀφοῦ, ὅπως εἶπα, εἶναι ἀγγραφο τὸ τμῆμα ποὺ θὰ περιεῖχε τὴν μονοκονδυλιὰ τοῦ patriarşayı, καθὼς ἐπίσης λείπει παντελῶς τὸ τέλος, ὅπου θὰ συνυπέγραφαν οἱ συνοδικοὶ μητροπολίτες. Τὰ συνοδικὰ γράμματα, βέβαια, εἶναι ὅλα γραμμένα στὸ πρῶτο πρόσωπο· ὥστόσο ἡ μετάφρασή τους στὰ τουρκικὰ μπορεῖ νὰ δώσει τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ μᾶς παρουσιάζεται ἐδῶ στὸ προκείμενο ἔγγραφο.

Β. Ἡ δεύτερη ἐγκύκλιος

Τὸ δεύτερο ἐγκύκλιο γράμμα, ἡ Ἀπανταχοῦσα, ὅπως χαρακτηρίζεται, βρίσκεται κι αὐτὸ στὸν κώδικα ΜΠΤ 622, καὶ στὰ φύλλα 31α-31β¹⁸. Δὲν εἶναι λυτὸ ἔγγραφο, ὅπως τὸ προηγούμενο, ἀλλὰ ἀντιγραμμένο μέσα στὸν κώδικα, γι' αὐτὸ κι οἱ διαστάσεις του εἶναι ἴδιες μὲ τὶς διαστάσεις τοῦ κώδικα, δηλαδὴ $0,204 \times 0,311$ μ.

Παρ' ὅλο ποὺ δὲν ὑπάρχει ἀναγραφή τοῦ ὀνόματος τοῦ patriarşayı ποὺ ἐξαπολύει τὴν Ἀπανταχοῦσα, εἶναι φανερὸ ὅτι συντάκτης τῆς ἐγκυκλίου αὐτῆς εἶναι ὁ Ἱεροσολύμων Χρύσανθος Νοταρᾶς· ἀποδέκτες, ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά, εἶναι οἱ πιστοὶ χριστιανοὶ τῆς μητροπόλεως Ἀγκύρας¹⁹.

Ὁ Χρύσανθος Νοταρᾶς ἀπευθύνεται στοὺς πιστοὺς γιὰ νὰ ζητήσῃ ἐλεημοσύνη γιὰ τὸν Ἅγιο Τάφο: «Ἅγιος Τάφος» un götörlümeز borç sebebinden ve yeni yapılarına secdeli ve aziz yerlerinde olan harçlar için» (ἐξ

18. Στὸν ἴδιο κώδικα καὶ στὰ φφ. 22α-23β, ποὺ προηγούνται τῆς Ἀπανταχοῦσας τὴν ὁποία ἐξετάζουμε, ὑπάρχουν παρόμοια σχέδια ἐγκυκλίων γραμμάτων στὰ βλαχικὰ μὲ κυριλλικοὺς χαρακτήρες.

19. Τοῦτο προσδιορίζεται ἀπὸ τὴν ἐκφώνηση τοῦ γράμματος «Ἀζίζ Ἀγκυρα μητρόπολιντὲ σακὶν ὀλανλάρ» (= ποὺ ἐφησυχάζετε στὴν ἁγία μητρόπολη τῆς Ἀγκύρας).

αίτίας τῶν ἀφόρητων χρεῶν τοῦ Ἀγίου Τάφου καὶ τῶν ἐξόδων γιὰ τὰ νέα κτίρια στοὺς προσκυνητοὺς καὶ ἀγίους τόπους). Ὁ χρόνος συγγραφῆς τῆς Ἀπανταχούσας δὲν εἶναι σαφής· δὲν ἀναγράφεται καμιὰ χρονολογία, καὶ δυστυχῶς οἱ ἐσωτερικὲς μαρτυρίες εἶναι κι αὐτὲς ἀρκετὰ συγκεχυμένες. Μιὰ κατ' ἀρχὴν πιθανὴ χρονολόγησις τῆς ἐγκυκλίου θὰ ἦταν τὰ χρόνια 1724-1725, τότε ποὺ ὁ Χρῦσανθος βρισκόταν σὲ περιοδεία στὴ Μ. Ἀσία, γιὰ συλλογὴ ἐλεῶν²⁰. Κι ἐνῶ αὐτὸς συλλέγει τὰ ἐλέη μιᾶς περιοχῆς, ἀποστέλλει ἀγιοταφίτες μοναχοὺς νὰ κάνουν τὸ ἴδιο σὲ ἄλλους τόπους, καὶ στὴν περίπτωσή μας στὴ μητρόπολη Ἀγκύρας. Προηγουμένως ὁμως τοὺς ἐφοδιάζει μὲ τὴ σχετικὴ ἐγκύκλιο ποὺ θὰ τοὺς διευκολύνει καὶ θὰ τοὺς ἐξασφαλίζει. Ἔτσι στὸ κείμενο μέσα ἀναφέρει: «Ruhumuz muhabbetiylene gine size çok yakını ve ricalar sürerim ki bize gelmenizde edeceğiniz hürmetleri ve yardımleri, şimdi sizde olan kardaşlarımızı, atalar, aziz Ἀγιος Τάφος» un hizmetkârlarına hürmetlice yardım eyleyesiniz» (Μὲ τὴν ἀγάπη τῆς ψυχῆς μας, πάλι εἶμαι πολὺ κοντὰ σας καὶ σᾶς παρακαλῶ τίς τιμὲς καὶ τίς βοήθειες ποὺ θὰ πραγματοποιήσετε μὲ τὸν ἐρχομὸ σας σὲ μᾶς νὰ τίς κάνετε στοὺς ἀδελφούς μας τοὺς πατέρες καὶ ὑπηρετὲς τοῦ Ἀγίου Τάφου ποὺ βρίσκονται τώρα σὲ σᾶς).

Ὡς αἰτία τῆς ζητείας, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ γενικὰ ἀφόρητα ἐξόδα τοῦ Ἀγίου Τάφου, ἀναφέρονται καὶ ἐξόδα γιὰ τὰ νέα κτίρια (yeni yapılar) στοὺς προσκυνητοὺς τόπους. Γνωρίζουμε ὅτι ἤδη τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1723 ὁ Νικόλαος Μαυροκορδάτος συγχαίρει τὸν πατριάρχη «καὶ διὰ τὰ νέα κτίρια ὅπου ἡγόρασεν ἡ μακαριότης τῆς ἐν Γιάφρα»²¹, χωρὶς βέβαια ν' ἀποκλείεται αὐτὰ τὰ νέα κτίρια νὰ εἶναι οἱ ἐπισκευὲς ποὺ ἔγιναν στοὺς ναοὺς τῶν Ἱεροσολύμων καὶ μάλιστα στὸ ναὸ τῆς Ἀναστάσεως τὸ 1720. Ἡ δικαιολογία τῶν ἐξόδων γιὰ τὰ νέα κτίρια εἶναι πάντοτε ἐπίκαιρη, καὶ εἶναι ἕνας σημαντικὸς λόγος γιὰ ἐκκλήσις ἐκτάκτων εἰσφορῶν.

Τὸ σημεῖο ποὺ θὰ μᾶς βοηθοῦσε σημαντικὰ στὴ χρονολόγησις αὐτῆς

20. Πβ. τὸν πίνακα μετακινήσεων τοῦ Χρυσάνθου Νοταρᾶ στὸ τέλος τῆς μελέτης Π. Σταθῆ, «Τὸ ἀνέκδοτο ὁδοιπορικὸ τοῦ Χρυσάνθου Νοταρᾶ, *Μεσαιωνικὰ καὶ Νέα Ἑλληνικά*, I (1984), σ. 274-275. Τὴν ἴδια πρακτικὴ μὲ τοὺς ἀγιοταφίτες μοναχοὺς ἐφάρμοζαν καὶ οἱ σιναίτες ὅταν περιέρχονταν γιὰ ζητεῖς. Ἐφοδιάζονταν δηλαδὴ καὶ μὲ σουλτανικὰ ἔγγραφα ποὺ θὰ τοὺς ἐξασφάλιζαν ἀπὸ τίς φορολογίες καὶ τὰ δοσίματα ὑπὲρ τῶν ὀθωμανικῶν ἀρχῶν. Βλ. Π. Χιδιρογλου, «Κατάλογος ἐπιστῆμων Ὀθωμανικῶν χειρογράφων τῆς Ἱ. Μονῆς τοῦ ὁρους Σινᾶ», *Ἐπετηρὶς Κέντρου Ἐπιστημονικῶν Ἐρευνῶν*, X (1979-1980), σ. 321-423.

21. E. Legrand, *Epistolaire Grec, Bibliothèque Grecque Vulgaire*, t. IV, Παρίσι 1888, σ. 175.

τῆς Ἀπανταχούσας εἶναι ἡ φράση «Tanrınin nazarı üzerinizde olmasıyla size bir aziz, ikramlı, Allahtan korkar, Allah muhabbetlisi bir ἀρχιερέα vermiştir ihsanına şükür etmelisiniz, kendim vukuf olalı şevinciliyim» ('Ο Θεός, πού ἔχει τὸ βλέμμα του ἐπάνω σας, σᾶς χάρισε ἕναν χαρισματικό, θεοφοβούμενο, φιλόθεο καὶ ἅγιο Ἀρχιερέα. Πρέπει νὰ εἴστε εὐγνώμονες γιὰ τὴ δωρεά του. Ἐγὼ ἀπὸ τότε πού τὸ ἔμαθα εἶμαι πολὺ χαρούμενος, νὰ τὸ ξέρετε). Πρόκειται δηλαδὴ γιὰ τὴν ἀνάρρηση στὸν ἐπισκοπικὸ θρόνο Ἀγκύρας κάποιου μητροπολίτη τὸν ὁποῖο ὁ Χρῦσανθος ἐκτιμᾷ καὶ βρίσκει ἔτσι τὴν εὐκαιρία νὰ συγχαρεῖ τοὺς χριστιανοὺς γι' αὐτὴ τὴν ἀλλαγὴ καὶ νὰ τοὺς συστήσει νὰ τὸν βοηθᾶνε καὶ νὰ τὸν συνδράμουν ὕλικά καὶ ἠθικά.

Μιὰ ἔρευνα στοὺς κατὰ καιροὺς δημοσιευμένους ἐπισκοπικοὺς καταλόγους τῆς μητροπόλεως Ἀγκύρας²² μᾶς δίνει ἐπικρατέστερο ὄνομα γιὰ ἐκείνη τὴν περίοδο τὸν Νεόφυτο Ἀγκύρας²³, ὁ ὁποῖος κατέχει τὸ μητρο-

22. Στὴν προσπάθειά μου νὰ διακριθῶσω τὸ πρόσωπο πού κατεῖχε τὸ μητροπολιτικὸ θρόνο τὰ χρόνια ἐκεῖνα ἐξέτασα τοὺς δημοσιευμένους ἐπισκοπικοὺς καταλόγους Ἀγκύρας καὶ διαπίστωσα ὅτι σ' αὐτοὺς ὑπάρχουν ἑλλείψεις, διχογνωμίες καὶ ἀνεπάρκεια στοιχείων. Χαρακτηριστικὸ παράδειγμα εἶναι ὅτι ἐνῶ στοὺ Ἀ. Ἀλεξούδη, Μητροπολίτου Ἀμασειας, «Χρονολογικοὶ κατάλογοι τῶν ἀπὸ Χριστοῦ ἀρχιερατευσάντων κατ' ἐπαρχίας», *Νεολόγος* Κωνσταντινουπόλεως, ΚΕ' (1891), φ. 6561, σ. 3, μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1674-1740 δὲν μαρτυρεῖται ἀλλαγὴ μητροπολίτου, στὸ ἀντίστοιχο λῆμμα τῆς *Θρησκευτικῆς καὶ Ἠθικῆς Ἐγκυκλοπαίδειας*, ὑπὸ Τ. Α. Γριτσοπούλου, στὰ ἴδια χρόνια σημειώνονται 7 ὀνόματα μητροπολιτῶν. Πβ. ἐπίσης Μωϋσέως Μωϋσίδου, «Συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἀνθυπατικῆς Γαλατίας. Μονογραφία Περί Ἀγκύρας», *Ξενοφάνης*, Γ' (1905), σ. 246-251· *Dictionnaire d'Histoire et de Géographie Ecclésiastiques*, τ. II, Paris 1914, λῆμμα Ancora. Michael Le Quien, *Oriens Christianus in quator Patriarchatus digestus*, Parisiis MDCCXL, Α', σ. 454-458.

23. Γιὰ τὸν Νεόφυτο Ἀγκύρας οἱ πληροφορίες πού ἔχουμε εἶναι ἐλάχιστες καὶ δὲν ἐπαρκοῦν γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὰ κοσμητικὰ ἐπίθετα πού τοῦ ἀποδίδει ὁ Χρῦσανθος, ὅπως *χαρισματικός, φιλόθεος, θεοφοβούμενος, ἅγιος ἀρχιερέας*. Οἱ μόνες μαρτυρίες γιὰ τὴ δραστηριότητά του εἶναι: α) τὸν Φεβρουάριο τοῦ 1720 συνυπογράφει πατριαρχικὸ σιγίλλιο τοῦ πατρ. Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίου Γ' γιὰ τὴ σταυροπηγιακὴ ἀξία τοῦ μοναστηριοῦ τῶν ἁγίων Ἀναργύρων στὴν ἐπαρχία Ναυπλίου καὶ Ἀργους (Fr. Miklosich-Müller, *Acta et Diplomata*, τ. 6, Βιέννη 1890, σ. 323-325)· β) τὸν Ἰούλιο τοῦ 1721 ὑπογράφει σὲ πατριαρχικὸ γράμμα τοῦ Ἱερεμίου Γ', γιὰ τὴν ἐλεημοσύνη τῆς μονῆς τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου στὴν Πάτμο. Ἄς σημειωθεῖ ὅτι αὐτὸ τὸ γράμμα ἐγράφει «παρόντος γνώμη καὶ συναινέσει τοῦ μακαριωτάτου καὶ ἁγιωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων κυρίου Χρυσάνθου». Οἱ δύο αὐτὲς μνεῖες δὲν φωτίζουν τὴν προσωπικότητα τοῦ Νεοφύτου, ἀλλὰ τὸ ὅτι

πολιτικό θρόνο από το 1720 μέχρι το 1740, έτος που τον διαδέχεται ο Ίωαννίκιος²⁴. Το ότι δεν έχουμε αλλαγή στο μητροπολιτικό θρόνο της Ἀγκύρας από το 1720 μέχρι το 1740 είναι στοιχείο που μᾶς επιτρέπει να χρονολογήσουμε την Ἀπανταχοῦσα με περισσότερη βεβαιότητα.

Ἔτσι, ἡ πρώτη ὑπόθεση ὅτι ἡ ἐγκύκλιος πρέπει νὰ ἔχει συνταχθεῖ μεταξύ τῶν ἐτῶν 1724-1725, μοιάζει νὰ παραμένει ἀμετακίνητη, ἀφοῦ κανένα ἄλλο στοιχείο δὲν μᾶς βοηθάει γιὰ κάποια ἄλλη πιὸ συγκεκριμένη χρονολόγηση.

Ἡ γλώσσα τῶν Ἐγκυκλίων

Οἱ δύο αὐτὲς Ἀπανταχοῦσες, πού τις χρονολογήσαμε μέσα στὴν τρίτη δέκαετία τοῦ 18ου αἰώνα, εἶναι, ὅπως ἀναφέρθηκε καὶ στὴν ἀρχὴ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, γραμμένες στὴν τουρκικὴ γλώσσα με ἑλληνικοὺς χαρακτῆρες.

Ἡ γλώσσα τῶν κειμένων δὲν παρουσιάζει διαλεκτικὲς ἰδιαιτερότητες, ὅπως θὰ παρατηρήσει κανεὶς στὸ σύντομο κριτικὸ ὑπόμνημα πού παραθέτω. Αὐτό, βέβαια, εἶναι πολὺ φυσικὸ, ἀφοῦ οἱ Ἀπανταχοῦσες δὲν προέρχονται ἀπὸ κάποια ἐπαρχία τῆς Μ. Ἀσίας ἀλλὰ ἀπὸ τὰ Πατριαρχεῖα²⁵, ὅπως συνηθίζονταν νὰ λέγονται, ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη. Ἔτσι, ἡ γλώσσα εἶναι πολὺ κοντὰ στὴ λογοτεχνικὴ τουρκικὴ ἀνάμικτη με λαϊκὰ στοιχεία καὶ με κάποιες φωνητικὲς ἰδιαιτερότητες²⁶. Αὐτὴν τὴν γλώσσα, πού ἐπικράτησε νὰ ὀνομάζεται ὡς Ἀνατολικὴ Ὑψηλὴ, μελέτησε, στὰ βασικά της φαινόμενα, ὁ J. Eckmann ἀποδελτιώνοντας 21 τουρκόφωνα βιβλία, ἐκδεδομένα μεταξύ τῶν ἐτῶν 1756-1818²⁷.

βρίσκεται νὰ ὑπογράψει τὸ ἴδιο ἔγγραφο με τὸν Χρύσανθο Νοταρᾶ εἶναι μιὰ ἐνδειξη ὅτι οἱ δύο ἄντρες γνωρίζονταν τουλάχιστον ἀπὸ τὸ 1722.

24. Ὁ Ἰωαννίκιος τὸ 1745 μετατίθεται στὸ Μελένικο.

25. Ἐπειδὴ στὴν Κωνσταντινούπολη ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κατοικοῦσε καὶ ὁ Πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων συνηθίστηκε νὰ ἀναφέρονται «τὰ Πατριαρχεῖα», σὺν πληθυντικῷ.

26. Ὁ χαρακτηρισμὸς εἶναι ἀπὸ τὸν Janos Eckmann σὲ μιὰ προσπάθειά του νὰ κατατάξει σὲ ἐνότητες, με βάση τοὺς διάφορους γλωσσικοὺς τύπους, τὰ καραμανλίδικα κείμενα· βλ. J. Eckmann, «Anadolu Karamanli ağizlarina ait araştırmalar» (= Ἐρευνες σχετικὲς με τις καραμανλίδικες διαλέκτους τῆς Ἀνατολίας), *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Dergisi*, VIII, 1-2 (1950), σ. 167.

27. Τὰ ἴδια αὐτὰ κείμενα παρατηρεῖ ἡ Mefküre Mollova καὶ ταξινομεῖ τις λέξεις σὲ ὀκτὼ ὁμάδες ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν μελετῶν καὶ τῶν ἱστορικῶν καὶ τῶν διαλεκτολογικῶν πηγῶν τῆς τουρκικῆς γλώσσας· βλ. σχετικὰ στὸ Mefküre Mol-

Μιά σύγκριση των λέξεων και των παραλλαγών τους, που παραθέτει ο J. Eckmann, με αυτές που επισημαίνονται ως αποκλίνουσες από την τουρκική ὀρθογραφία στά ἔγγραφα που ἐκδίδονται παρακάτω, μᾶς πείθουν ὅτι ὁ χρόνος συγγραφῆς τους εἶναι οἱ πρῶτες δεκαετίες τοῦ 18ου αἰῶνα, ὅπου ἡ ὀρθογραφία δὲν ἔχει ἀκόμη τυποποιηθεῖ²⁸.

Τὸ ἑλληνικὸ ἀλφάβητο, παρ' ὅλο πὺ εἶναι εὐκολότερο σὲ σχέση με τὸ ἀραβικὸ γιὰ τὴν ἀναπαραγωγὴ τῶν ἤχων τῆς τουρκικῆς γλώσσας, δὲν παύει νὰ παρουσιάζει δυσκολίες στὴν καταγραφὴ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῶν γραμμάτων, ὅπως: *b* (μπ), *c* (τς παχύ), *ç* (τσ παχύ), *d* (ντ), *g* (γκ), *ö* (ε γαλλικό), *ş* (σ παχύ), *ü* (υ γαλλικό).

Γιὰ νὰ γίνουν εὐληπτες κάποιες παρατηρήσεις μου σχετικὰ με τοὺς φθόγγους αὐτοὺς, πρέπει νὰ προτάξω ἐδῶ δυὸ τρία πληροφοριακὰ στοιχεῖα. Κατὰ καιροὺς ἐγιναν διάφορες ἀπόπειρες κωδικοποιήσεως αὐτῶν τῶν φθόγγων, καὶ ἀντιστοιχίας τους σὲ ὁρισμένα σημάδια. Ἡ πρώτη σοβαρὴ προσπάθεια ἐγινε τὸ 1826, μετὰ τὴν ἐκδοσὴ στὴν Κωνσταντινούπολὴ τῆς *Καινῆς Διαθήκης* ἀπὸ τὴ Βιβλικὴ Ἑταιρεία στὸ τυπογραφεῖο De Kastro. Στὴν ἐκδοσὴ αὐτὴ ὑπάρχει ἓνας πίνακας ἑλληνικῶν γραμμάτων μετὰ διακριτικὰ σημεῖα, ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ σωστὴ προφορὰ τῶν τουρκικῶν λέξεων.

Ὡστόσο, καὶ πρὶν ἀπ' τὸ 1826 ἔχουμε κάποιες sporadikῆς προσπάθειες, ποὺ δὲν ἦταν ὅμως τόσο συστηματικὲς ὥστε ν' ἀντέξουν στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου. Ἔτσι, ἂν ἐξαίρεσουμε τὸ χειρόγραφο τοῦ 1665 «Σύντομοι Κανόνες τῆς τῶν Τούρκων διαλέκτου» καὶ τὴν «Γραμματικὴ Τουρκικὴ»²⁹, ἔχουμε σὰν πρώτη σοβαρὴ ἀπόπειρα συστηματοποιήσεως τῶν καραμανλίδικων σημαδιῶν τὴν «Διδασκαλία» τοῦ Διακόνου Μελετίου Φενερλή: «Μπάζι χαρφλεροῦν χοτζαλογῦ» (Διδασκαλία μερικῶν γραμμάτων), ποὺ περιέχεται στὴν ἐκδοσὴ τοῦ *Ψαλτηρίου* τοῦ Δαβὶδ τοῦ 1764³⁰.

Ἀργότερα, τὸ 1812, τυπώνεται στὴ Βιέννη ἡ *Γραμματικὴ Γρακικο-Τουρκικὴ*, τοῦ Δημ. Ἀλεξανδρίδη³¹, στὴν ὁποία ὁρισμένα ἑλληνικὰ γράμ-

lova, «Sur le terme 'Karaman' et les recherches sur les karamans de J. Eckmann», *Güney Doğu Avrupa Araştırmaları Dergisi*, 8-9 (1979-1980), σ. 201-257.

28. Δὲν ἔχουν δηλαδὴ ἀποφασισθεῖ τὰ εἰδικὰ σύμβολα ποὺ θὰ ἐκφράσουν τὰ ἰδιαίτερα φωνήματα τῆς τουρκικῆς γλώσσας.

29. Πβ. τὴ μελέτῃ τῶν W. Heffering, *Die türkischen Transkriptionstexte des Bartholomaeus Georgievits aus den Jahren 1544-1548: Abhandlungen für die Kunde des Morgenlandes*, Λιψία 1941, σ. 10.

30. S. Salaville - E. Dallegio, ὁ.π., τόμος I, σ. 41.

31. Γιὰ τὸν γιαιτρὸ Δ. Ἀλεξανδρίδῃ καὶ γιὰ τὴν ἐκδοσὴ τῆς *Γραμματικῆς*, βλ. P. Ἀργυροπούλου - Ἀ. Ταμπάκη, *Τὰ ἑλληνικὰ προεπαναστατικὰ περιοδικά*, Εὐρετή-

ματα συνοδεύονται από τελείες και άλλα διακριτικά σημεία, για την καλύτερη απόδοση των τουρκικών ήχων.

Στα έγγραφα που παρουσιάζω τώρα, δεν υπάρχει καμιά τέτοια τάση όμοιογένειας. Ο συγγραφέας, κατά περίπτωση, έγραφε όπως μιλούσε κι όπως πρόφερε τις τουρκικές λέξεις. Οι σημειούμενες, παρακάτω, διαφορές στην προφορά των ίδιων φθόγγων, απ' τον Παΐσιο (Α' 'Απανταχοῦσα) και τον Χρύσανθο (Β' 'Απανταχοῦσα), είναι δηλωτικές και τῆς διαφορετικῆς προελεύσεως τοῦ καθενὸς απ' αὐτοὺς κι ὡπωσδήποτε χρήσιμο στοιχείο γιὰ τὸ πῶς προφερόταν ἡ τουρκικὴ γλώσσα στὴν ἴδια τὴν Κωνσταντινῶν-πολὴ καὶ περίπου τὰ ἴδια χρόνια. Παρατηροῦνται δηλαδή:

α) Συνεχῆς χρήση τοῦ τ ἀντὶ τοῦ ντ (d), τὸ ὁποῖο χρησιμοποιεῖται εὐκαιριακά. Π.χ. *νε* *κατάρ* < *ne kadar*, *ὄρατα* < *orada*, ἀλλὰ *ντογτοῦ* < *doğdu* *ἐτήνμετιγηντὲν* < *edinmediğinden*.

β) Ἀντιθέτως, τὸ μπ (b) χρησιμοποιεῖται συνεχῶς στὸ πρῶτο ἔγγραφο: *μουμπάρεκ* < *mubarek*, *μπουλαλήμ* < *bulalim* κ.ά. ἀλλὰ μὲ πολὺ μικρὴ συχνότητα στὸ δεύτερο, ὅπου κυριαρχεῖ τὸ π γιὰ τὸ b: *πονγιούκ* < *büyük*, *πουτουν* < *bütün*, *καπούλ* < *kabul*.

γ) Δὲν γίνεται διάκριση μεταξὺ τοῦ τσ (ç) καὶ τοῦ τζ (c) καὶ χρησιμοποιεῖται μόνον τὸ τζ: *ἡτζιντέ* < *içinde*, *τζεκτῆ* < *çekti*.

δ) Στὸ πρῶτο ἔγγραφο τὸ γγ ἀποδίδει τὸ g καὶ σπανιότερα ὁ ἴδιος φθόγγος ἀποδίδεται μὲ κ: *γγιοστερτῆ* < *gösterdi*, *γγερτζέκ* < *gerçek*, ἀλλὰ καὶ *κιμπῆ* < *gibi*, *κάργη* < *gayri*. Στὸ δεύτερο ἔγγραφο ὁ ἴδιος φθόγγος (g) ἀποδίδεται μὲ γκ: *γκιοτουρουλμέζ* < *götürülmez*, *γκίνε* < *gine*, *γκελμεμιζτέ* < *gelmemizde*.

ε) Δὲν διαφοροποιοῦνται τὰ i καὶ τὰ ι. Ἡ χρήση τοῦ i καὶ τοῦ η εἶναι περιστασιακὴ καὶ χωρὶς σύστημα: *άζῆζ κανινῆ* < *aziz kanini*.

στ) Γίνεται κάποια προσπάθεια στὸ α' ἔγγραφο νὰ ἀποδοθοῦν οἱ φθόγγοι o καὶ ὀ μὲ τὴν προσθήκη ἑνὸς i πρὶν ἀπὸ τὰ φωνήεντα o καὶ τὸ δίψηφο ou: *γεργιουσντεκῆ* < *geryüzündeki*, *μιουτιοῦν* < *bütün*, *γγορενλέρ* < *görenler*, *γγοζιουγιοῦγιор* < *gözüküyör*.

ζ) Τὸ παχὺ σ (ş) γενικὰ δὲν διακρίνεται παρὰ μόνο σὲ κάποιες περιπτώσεις: στὸ β' ἔγγραφο διαφοροποιεῖται μὲ τὴν προσθήκη ἑνὸς i: *σιαχατί* < *şahatı*, *σιανκλή* < *şavklı*, *νησιανεσι* < *nişanesi*.

ρια Γ', Ἀθήνα 1983, σ. 10'. Βλ. καὶ Anna Tambaki, Un aspect des Lumières néohelléniques, «L'approche scientifique de l'Orient, le cas de Dimitrios Alexandridis», Ἑλληνικά, 35 (1984), σ. 316-337.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς πολὺ χαρακτηριστικὲς αὐτὲς ἰδιαιτερότητες, δηλαδὴ τὰ πάθη τῶν φωνηέντων καὶ τῶν συμφώνων στὸ ἰδίωμα τῶν τουρκοφώνων Ἑλλήνων, μπορεῖ κανεὶς νὰ κάνει καὶ τὶς παρακάτω πολὺ γενικὲς παρατηρήσεις:

α) Δὲν τηρεῖται ἡ ἄρμονία τῶν φωνηέντων στὰ ἐπιθέματα καὶ στίς καταλήξεις, ἔτσι ὥστε χοντρά φωνήεντα ν' ἀκολουθοῦν ψιλὰ ἢ ἀντιθέτως, καὶ τοῦτο συμβαίνει πρὸ συχνὰ στίς λέξεις τὶς ἐλληνικὲς.

β) Οἱ καταλήξεις τῶν ρημάτων δὲν εἶναι οἱ καθιερωμένες ἀλλὰ κάποια συγκοπτόμενη μορφή τους, ὥστε νὰ καταντοῦν ἀγνώριστες.

γ) Γιὰ τὴ σύνταξη δὲ θὰ κάνω καθόλου λόγο, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει κανένας σχεδὸν κανόνας πρὸς νὰ διέπει τὸ καραμανλίδικο κείμενο, ἀλλὰ οἱ συντάκτες τῶν ἐγγράφων αὐτῶν προσπαθοῦν νὰ μιμηθοῦν τὴν κλασικὴ τουρκικὴ ἔκφραση, χωρὶς πάντα νὰ τὸ πετυχαίνουν, καὶ ἔτσι συναντᾷ κανεὶς χαρακτηριστικὰ παραδείγματα ἑλληνοτουρκισμῶν.

Ἡ ἔκδοση τῶν κειμένων

Παρουσιάζοντας αὐτὲς τὶς δύο Ἀπανταχοῦσες, θεώρησα καλὸ, γιὰ νὰ μπορεῖ νὰ γίνῃ κάποια σύγκριση, νὰ παραθέσω: α) τὸ κείμενο ὅπως ὑπάρχει στὸ χειρόγραφο· β) τὴ μεταγραφή του στὴ σύγχρονη τουρκικὴ, κρατώντας ὅμως τὶς φωνητικὲς καὶ διαλεκτικὲς ἰδιαιτερότητες, καὶ παραθέτοντας σὲ κριτικὸ ὑπόμνημα τὶς σύγχρονες γραφὲς τῶν τουρκικῶν λέξεων· γ) τὴν ἐλληνικὴ μετάφραση τῶν κειμένων μὲ κάποια ἐλαφρὰ ἐπέμβαση ὅταν τὸ κείμενο δὲν δίνει καθαρὸ νόημα. Εἶναι φυσικὸ οἱ ἔννοιες νὰ μὴν εἶναι ἀπόλυτα σύμφωνες μὲ τὴν ἐκκλησιαστικὴ ὀρολογία, ἀλλὰ αὐτὸ ἴσως εἶναι καὶ τὸ στοιχεῖο πρὸς ἑλκύει τὸ ἐνδιαφέρον μας καὶ μᾶς βοηθάει νὰ προσεγγίσουμε τὴ σκέψη αὐτῶν τῶν μικρασιατῶν Ἑλλήνων.

Μπεγιάν ήτέρκη, έλεημοσύνη νέκαταρ μακπούλ βέ άζήζηρ ταγκρινήν γι-
 ανηντά. ζήρα προφήτησλερ μέτ έττή, άπόστολαρ ήζετλετή, βέ μπού ις χς έφέν-
 τημης, μουμπαρέκ άγζήγλαν μπουγιουρτουόκη, μακάριοι οί έλεήμονες ότι αὐτοί
 έλεηθήσονται.μπέλεκ, μακπούλτουρ άζήζηρ, χασσεσί βάρ χέρ νέρεγε όλοῦρσα
 έλεημοσύνη πέκ έρίτηρ, άμμα φάρκ ήτερ ζήρα άζήρ έκκλησίαλαρα, βέ άζήζ
 μοναστηρλαρά όλντουκά νταχά μακπούλτουρ, ζήρα ταγκρινήν έβή τηρ, βέ θεία
 μυσταγωγία όλ άζήζ λειτουργεία τεκμήλ όλουρ όλ άζήζ έκκλησίαλαρην ήτζιντέ,
 άμμα νταχά φαρκλήτηρ άγιος τάφοζουν έλεημοσύνηση, ζήρα ό άζήζ ιερουσα-
 λήμη βέ άγία σιών άγιος ιω δαμασκηνός μπουγιουρτουογού κιμπη χάιρε σιών
 άγία μήτηρ τών έκκλησιών, τζούμλε έκκλησίαλαρην βέ μοναστηρλαρήν άνασή-
 τηρ, ζήρα όρατα έφέντημης ις χς, χέπ ίλλαχι μιουτζιουζατλαρή άζήζ μωστήρι-
 αλαρη βέ συρλαρή μπεγιάν έττή, όρατα έφέντημής ντογτοῦ, άζήζ θεοτόκοσταν,
 όρατα μπούκαταρ μιουτζιουζάτ γγιοστερτή, κή άζήζ κηταπλαρήν βέ προφήτηζ-
 λερην νητά έττικλερινή όρατα ήτζερά έττή, όλ άγία σιών κή γέργιουζιουντε κη
 ιερουσαλήμ άμμα γγιοκγιουζιουντεκη άνω Ίερουσαλήμ τεσπήχ. όρατα έφέντη-
 μηζήν τενη μπούκαταρ έξηγέτ τζεκτη κεντή ρατετήγηνλεν μπήζ χελάς μπουλα-
 λήμ χιαγην σιγτανήν έληντέν τεγή, όρατα άζήζ κανινή ντιοκτιούκη, μπιουτιούν
 χριστιανληγνήν γγιουνάχηνη γγιαγκαμακληγητζίν, όρατα άγιος τάφος, κή άζήζ
 ντινημηζήν μπηρ γγερτζέκ σιαχατί κή ό άγιος ταφοζουν ήτζιντεν δεσπότη χς ό
 νοητός ήλιος σιαυκλή γγιουνές γγημπί ντόσ γτου άγία άνάστασιςιντέ, όρατα
 όλτοῦ άγία άνάληψι κη όρος τών έλαιώντά γγιορενλέρ μπηλήρ κη άζήζ άγι-
 ακλαρηνήν μπαστιγι γερλέρ άγιάν γγιοζιουγιούγιορ. Έλχασήλ όρατα ντιβάν
 όλοῦπτα κιουρσλέρ κουρουλσά γγερέκ. (έπί οίκον δαβήδ φόβος μέγας εκεί γάρ
 θρώνων έκτεθέντων κριθήσονται άπασαι αί φυλαί τής γής και γλώσαι) ιω δα-
 μασκηνός μπεγιάν ήτέρ, όρατακη μπιουτιούν ήνσάν καβουνοῦ χάκ σεραχατηνά
 γγελήπτα χέρκές άμεληνέ γγιορέ χάκ σεραχαττζινήν έρμήγλεν χέρκές χακινή
 άλσά γγερίρ, έττηγινέ γγιορέ, όραταν άζήζ εὔαγγέλιος μπασλαντή βέ μπιουτιούν
 ντιουνιαγή σιαφκλαντηρτή όλ άγιο πνεῦμανήν κουβετηντέν κιαμήλ όλαν άπο-
 στολοζιάρλαν ότουρ μπιουτιούν χριστιανληγνήν σετζτά ήτετζεγ ήρ, άμα κάρ-
 τασλαρ. μποῦ άζήζ γερέ μπήρ έβελντέν, χέρ γερτέν έλεημοσύνη μουπάχ γγελή-
 ρητη ντά όλ άζήζ γέρτα ραχάτ μπουλούρουτου, έλεημοσύνη τα γγερηλήρη, άτάκ
 όλαν έσγιαλάρτα γγελήρητη, βάκηφλαρτα χριστιανηκά όλοῦρουτου χέργερτεν.
 έγερ μπιογιούκ γερλερτέν έγερ χέρ χριστιανληκτάν, βέ γιολτζιουλάρτα κή ζιγι-
 αρέτ έτμεγέ γγητενλέρ χέρ γήλ ήτζιγιατήγλαν γγητέριτη άμμα σύμι τατζιούπ
 όλουνούγιορ μποῦ χριστιανληγά ντιουσέν σογουκλουγού, κή κήμσε ήστέμεγί-
 γιορ νέ κουτσερηφέ γγητμυέ χατζή όλμαγά, νέ έλεημοσύνη βερμεγέ. μποῦ σο-

γουκλουγούν σονουνοῦ ταγκρή χαγήρ ἐγλεγέ, ζήρα κάργη μηλετελερήν μποῦ
κατάρ μπακσισί γιόγουκεν γγενέ χερ γήλ σεγηρητηρλέρ γγητερλέρ, μπιζήμ ἤσα
μποῦ κατάρ ἀζήζ ζιγιαρετλέρ βέ ἐφέντημηζην μποῦ κατάρ μιουτζιουζάτ γγι-
οστερτιγῆ σεμτλέρ χέπ μπιζήμητηρ, βέ χάρισήνατα ἡχτικάτλαν γγητενλέρ ναήλ
όλουρλάρ, ὀλ ἀζήζ μπακσισιάτ, γιά μπιογλέ ἀζήζ μπακσισιά νήτζιν ἡχμάλ
όλουρσούν. κῆ τζιουμλενιζέ τα μαλιουμτορ, ὃ ἀζήζ μοναστηρίν νέ κατάρ βερ-
γγησή βαρ χαττέν ἡτζιγιάτ. βελιάκην, μποῦ γιακηντά (χαγήρ ὀλὰ) μηλλετιμηζέ
γγιουναχημηζτάν μπηρ σογουκλουκ ντιουστιοῦ, βέ μποῦ σογουκλουγούν σεπε-
πήγλεν ἄγιος τάφος τα ἐλεημοσύνητην μαχρήμ καλήγιορ, ἄντζακ μπηρταραφτάν
ἐλεημοσύνη ἀζαλτήκτζα, ὀμπήρταραφτάν, βεργγηλέρ, βέ χάρτζ ἄβαγῆτ ἀρτμα-
κτάτηρ, βεγηλτάν γηλὰ μπόρτζ ἀρτάγιορ, γιά νήτζιν ὄνουδ ἡτζίν κῆ ἐκκλησι-
αμῆζ μποῦ κατάρ ντασάρ μηλλετελερήν ἡτζιντέ καλμῆστηρ, βέ σενεβῆ βεργγηλέρ
χέρ γήλ βερήλμετήκτζε ὀλμάζ. βέ μπουντάν ματά, σιουκιουρλέρ ὀλσούν χακτά-
λιαγια, Ἰερουσαλημῆν ἡτζερισή βέ τασραλαρή ταμήρ ὀλουντοῦ (δόξα σοι ὃ
Θεός) κῆ μπιογλέ καλαγήτληρ ἡκτηζὰ ἐτέρηκη ὃ ἐσκή μπιναλάρ χέψηση γη-
κηλήρητη. τζουμλεμῆς σεβηνήρης μπουνλαρήν ταμήρ βέ μαμοῦρ ὀλτουγουνά,
γιά μπουνλάρ νέγλεν ὀλοῦρ; χέπ χριστιανληγῆν ο οἰμουτοῦγλαν, χριστιανλί-
γην κουβετῖγλαν. βελιακῆν μακαριώτατος, βέ ἀγιώτατος κουτσερήφ πατριαρχη-
σί, κύριος Χρίσανθος, μπουνλαρή μπιογλέ γγιορτιουκτέν, βέ ἄγιος τάφοζουν
ζιγיאνηνῆ ἡρτικιάπ ἐτήνμετιγηντέν καλκτῆντα μποῦ κατάρ βιλαγέτ γγεζτή βέ
μποῦκαταρ γιόλζαχημετ τζεκτη ἡχτιγιαρληγῆγλαν, ἀλληλληγῆγλεν, ἐλεημοσύνη
ντεφσηρμεγέ, βέ ταγκρή χριστιανληγὰ ἴομουρ βερσίν ντευσηρητή, ἄμμα χαγγῆ
μπερσινέ γετησηρησίν μποῦκαταρ ἀχτζενῆν μαμελεσινῆ μη βερσίν, γιαχοτ,
μποῦκαταρ μπορτζιουῦ μου βερσίν, γιόκσαμ κῆ, σενεβῆ ὀλάν βηλαγέτ βεργγηλε-
ρινῆ μη βερσίν. μπουνλάρ μπιογλέ ὀλτουκτὰ χριστιανληγάτα μποῦ σογουκλουκ
ντιουστιοῦ τα κουτσεριφέ γγητμεγέ κουβετῆ ὀλανλάρ ἡχμάλ ἐτήγιορλαρ, βέ
μπουνλαρήν ἡχμυαληντέν, ἄγιος τάφος ἐλεημοσύνητην μαχρήμ καλήγιορ, μποῦ
ἐχβάλ ἡ βουκοῦφ ὀλτουκτὰ παναγιώτατος καὶ οἰκουμενικός πατριάρχι δεσπό-
τημῆζ καργετί γγελτή, βέ μπαμπὰ νασαχατήγλαν τζιουμλεσινέ εἰχῆ εὐλογία ἐτέ-
ρεκ γαγρετέ γγετηρήρ κῆ, χέρκεσίν κῆ κουβατῆ γετησήρ, βαρσῆν ἄγιος τάφοζα
βέ κουτρετινέ γγιορὲ ἐλεημοσύνη βερσίν. ζήρα μποῦ ἀζήζ ζιγιαρετέ γγητενλέρ
ιουτζ μπιουγιούκ, ἐγίληγέ ναγῆλ ὀλουρλάρ. ἡπητα σικη, χακτα ἄλιαγια βέ ὃ
ἀζήζ γερλερί δεσπότη ἐφέντημηζ, ἀζήζλέρ ἀζηζῆ ἀζηζλεττη μπιουγιούκ ἡκράμ
βέ ἡζέτ ἡτέρ, ἡκηντζί κῆ, ὀτζεκτιγῆ γιολοῦν ζαχημετῆ βέ ἀζήζ προσκυνήματαλα-
ρην σετζασή, μπηρ τιοπέ βέ μετάνοια νησιανεσί ὀλοῦρ ὃ χριστιανὰ. ἰουτζιου-
τζιουσιουτὰ, γγητέν χριστιανλάρ μπερμιπερηλερινέ καργέτ ἐτερλέρσα βέ ἡκτάμ
ἐτερλέρσα, μπηρ μπιουγιούκ σεβαπά ναήλ ὀλουρλάρ ζήρα δεσπότη χς τέρκη
μπερ ἀτάμ μῆρ γγιουναχλαρή μπηρ τζεβάπλαν κουρταρίρσα ἀγνηζήμ γγιπήτηρ
τέρ. βελιάκην χέργερτέ ἀζηζλέρ βάρητη, βέ ἀζίζ γερλέρ τα βάρ, ἄμμά μποῦ γερί

άζηζλέρ άζηζι ίογιουτλετήτα ο γερέ κανηνή ντιοκτιού, βέ κανήγλαν μογοιατή, ο
 άζηζ γερλερί γιακημή ήτζιν μπήζ γγιουναχκιαρλάρ ήτζιν. ονον ήτζιν μπορ-
 τζλούγιουζ κιουτζιουγιουμούζ μπιογιουγιουμούζ έρκεγιμήζ βέ τισιμήζ, βαρालήμ
 γιαρτίμ έτελήμ βέ χάρι άλαλήμ, ζήρα γγητμεγενλερ νεγέ ναήλ όλουρλάρ μπήκη
 άγιος τάφοζουν ζγιαρετηντέν μαχρήμ καληρλάρ, άγιος τάφος τα έλεημοσύνητεν
 μαχρήμ καλήρ, βέ όλαρτακή για χαστελικτέν για ήχτιγιαρληκτάν γγητέμεζλερ,
 όλνάρτα κουτρετινέ γγιορέ έλεημοσύνη βερσινλέρ, κημή σαρανταλείτουργο,
 κημή άδελφάτο, κημή παρησία. έγிரατέτλεν σεβιντζλή γιουρέκλεν. ούμουτλάν
 κη μοϋ φανή ντιουνιανήν ντιουκενήρ μαληνή βερτηκτέ, γγερτζέκ ντιουνιανήν
 ντιουκενμέζ έγιηκληρινέ, χέμ γγιοκγιουζιού πατησιαχληγηνά ναήλ όλουρλάρ.
 δεσπότη χς μουκούρ όλτουγουνά γγιορέ, μπουνοϋν ήτζιν πατριάρχη έφέντημης,
 άγιος άρχιερέας λαράτα χαμπέρ έτήγιορ κη χέρκεσιν έπαρχίασιντα όλάν πνευ-
 ματικοσλάρά, βέ σταμπόλ σεχριντέ όλάν έκλησία προεστοζλαρηνά, κη χριστιγι-
 ανληγά ήκτάμ έτσηνλέρ κη μοϋ άζηζ γιολά γγητσινλέρ, βέ μπαζι γερτέτα βά-
 ρημης κη κουτσεριφέ γγητετζέκ άταμτάν άχτζέ ήστερλέρημης, γγιογια σέν κου-
 τσεριφέ γγιτετζέκσιν μπανάτα βέρ, μπουνοϋν ήτζιν έβέλ προεστοζλαρά βέ πνευ-
 ματικοζλαρά τεκμπήχ ολουνοϋρ κη σακήν όλσουνλάρ κήμσετεν μοϋ γιολού
 άκτζέ ήστέμεσινλέρ, βέ μπουντάν σόγρα χέρκημ ήσα ο χριστιγιαν παπάζ μητηρ
 κεσίς μητηρ πνευματικός μοτούρ, μαναστήρ κεσίσί μητηρ, λαϊκός μοτούρ,
 μοϋ ήχτικατσιζλίγλαν, για ντεγελήμ κη ήμανσηζλήγλαν για ταμαχά ντιουσιούπ
 τα σεγτανά οϋγιούπ τιουρλιού τιουρλιού χαλτιγετλεν σεπέπ όλουπ χαλκήν μπε-
 γνινι μπουλαντηρήπ ο άζηζ γιολά γγητετζέκ χριστιγιανληγά ζγιαρεττέν άλήκο-
 μαγά σεμπέπ όλανλάρ, βέ οντεγενλέρκη νέ άράρσαν κουτσερηφτέ κουτσερήφ
 μπουντάτηρ, βέ κουτσεριφέ βερετζεγινέ μπανά βέρ ντεγενλερέ κη μοϋ σιοζλέρ-
 λεν άγιος τάφοζα ζαράρ έττηρμεγέ σεπέπ όλουρλάρ. μπουνλάρ σύμτεν σόγρα
 μοϋ γιαραμαζληκλαρηνταν βαζγγετζμεζλερσε:

Ἀποκατάσταση τουρκικοῦ κειμένου

- Beyan ider ki, eleimosyni ne kadar makbul ve azizdir Tagrının yanında. Zira profitisler metetti, apostoloslar izzetledi, ve bu Ἰησοῦς Χριστὸς efendimiz, mubarek ağziylan buyurdu ki, «Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται», pek makbuldur, azizdir, hasesi var, her nereye olursa eleimosyni pek eyidir, ama fark ider, zira aziz ekklisialara ve aziz monastırlara oldukta daha makbuldur. Zira Tagrının evidir ve θεία μυσταγωγία ol aziz λειτουργία teknil olur ol aziz ekklisiaların içinde, ama daha farklıdır Ἅγιος Τάφος' un eleimosynisi, zira ol aziz Ierusalimi ve Ἁγία Σιών, Ἅγιος Ἰωάννης Δαμασκηνὸς buyurduğu gibi, «Χαῖρε Σιών Ἁγία, μήτηρ τῶν ἐκκλησιῶν». Cümle ekklisiaların ve monastırların anasıdır, zira orada efendimiz Ἰησοῦς Χριστὸς, hep illahi mucuzatları, aziz μυστήρια ları ve sırları beyan etti, orada efendimiz doğdu aziz Θεοτόκος' tan, orada bu kadar mucuzat gösterdi ki aziz kitapların ve profitislerin nida ettiklerini orada icra etti, ol Ἁγία Σιών ki yeryüzündeki Ἱερουσαλὴμ ama gökyüzündeki Ἀνὼ Ἱερουσαλὴμ' e teşbih. Orada efendimizin teni bu kadar eziyet çekti kendi ratetiylan, biz helâl bulalım hayın sıgtanın elinden deyî. Orada aziz kanını döktü ki, bütün hristyanlığın günahını yayıkamaklığı için. Orada ki aziz dinimizin bir gerçek siahatı ki o Ἅγιος Τάφος' un içinden Δεσπότη Χριστὸς ὁ νοητὸς ἥλιος şavklı güneş gibi doğdu ἀνάστασι' sinde. Orada oldu Ἁγία Ἀνάληψι ki Ὁρος τῶν Ἑλαιῶν' da görenler bilir ki aziz ayaklarının bastığı yerler ayan gözüküyor. Elhasıl orada divan olup da kürsüler kurulsa gerek. (Ἐπὶ οἶκον Δαβὶδ φόβος μέγας ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων κριθήσονται ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι) Ἰωάννης Δαμασκηνὸς beyan ider, oradaki bütün insan kavunu hak rehatına gelip da herkes ameline göre hak serahatçının emriylan, herkes hakkını alsa gerir ettiğine göre. Oradan aziz Εὐαγγέλιο başladı ve bütün dünyayı şavklandırdı ol Ἅγιο Πνεῦμα' nın kuvvetinden kâmil olan apostoloslarlan. Odur bütün hristyanlığın secda iteceği yer. Ama kardaşlar, bu aziz yere bir evvelden, her yerden ἐλεημοσύνη mubah geliridi da, ol aziz yer da ra-

1. eder, Tanrının	5. hissesi. İyidir, eder	7. Tanrının, o	8. o
9. O	14. o	16. teşbih edilir,	17. iradesiyle
18. şeytanın, diye	19. yıkamaklığı	20. şahatı	24. kurulması
26. eder,	27. kavmi	28. alması gerekir,	29. o
31. secde edeceği, kardeşler	32. gelirdi de,		
o, de			

- hat bulurudu. 'Ελεημοσύνη da geriliri, atak olan eşyalar da geliridi, vakıflar da χριστιανικά olurudu her yerden. Eğer büyük yerlerden, 35 eğer her hristyanlıktan, ve yolcular da ki ziyaret etmeğe gidenler, her yıl izdiyatıylan gideridi ama şimdi tacüp olunuyor bu hristyanlığa düşen soğukluğu, ki kimse istemeyiyor ne Kûdşerife gitmeğe, hacı olmağa, ne ἐλεημοσύνη vermeğe. Bu soğukluğun sonunu Tagrı hayır eyleye, zira kargı milletlerin bu kadar bahşisi yokken gene her 40 yıl seyirdirler. Bizim Isa bu kadar aziz ziyaretler ve efendimizin bu kadar mucuzat gösterdiği semtler hep bizimdir, ve χάρι' sına da ahtukatlan gidenler nail olurlar, ol aziz bahşışat. Ya böyle aziz bakşışa niçin ihmal olunsun ki cümledenize de malûmdür, o aziz monastırın ne kadar vergisi var hatten izdiyat. Ve lâkin bu yakında 45 (hayır ola) milletimize günahımızdan bir soğukluğun sebebiylen "Άγιος Τάφος ta ἐλεημοσύνη" den mahrum kalıyor. Ancak bir taraftan ἐλεημοσύνη azaldıkça, öbür taraftan vergiler ve harc avatı artmaktadır, ve yıldan yıla borç artıyor, ya niçin? Onun için ki ἐκκλησία' mız bu kadar taşra milletlerin içinde kalmıştır, ve senevi vergiler her yıl verilmedikçe olmaz. Ve bundan mada şükürler olsun 50 Haktaliaya, 'Ιερουσαλήμ' in içerisi ve taşraları tamir olundu (Δόξα σοι ὁ Θεός) ki böyle kalsaydılar iktiza ederiki o eski binalar hapisi yıkılırdı. Cümlemiz seviniriz bunların tamir ve maur olduğuna, ama fikirlenelim nasıl vergilerlen, nasıl ağır harclarlan olmuştur, ya 55 bunlar neylen olur? Hep hristyanlığın umuduyulan, hristyanlığın kuvvetiylan. Ve lâkin Μακαριώτατος, ve 'Αγιώτατος Kud şerif πατριάρχης' i, κύριος κύριος Χρύσανθος bunları böyle gördükten, ve "Άγιος Τάφος" un ziyanını irtikap edinmediğinden kalktı da bu kadar vilâyet gezdi ve bu kadar yol zahmeti çekti, ihtiyarlığıylan, âliliylen, 60 ἐλεημοσύνη devşirmeye, ve Tagrı hristyanlığa ömür versin devşirdi, ama hangi birisine yetiştirsin? Bu kadar ahcenin mamelesini mi versin? Yahut bu kadar borcu mu versin? Yoksam ki senevi olan vilâyet vergilerini mi versin. Bunlar böyle oldukta hristyanlığa da bu soğukluk düştü da Kudşerife gitmeğe kuvveti olanlar ihmal ediyorlar, ve bunların ihmalinden "Άγιος Τάφος ἐλεημοσύνη" den mahrum 65 kalıyor, bu ahval-i vukuf oldukta Παναγιώτατος καὶ Οἰκουμενικός Πατριάρχης δεσπότη' miz karyeti geldi, ve baba nasihatıylan cümlesine εὐχὴ εὐλογία ederek gayrete getirir ki, herkesin ki kuvveti

33. bulurdu, de gelirdi, gelirdi	34. büyük	36. giderdi, taaccüp
37. istemiyor	38. Tanrı	39. gayri
41. de	42. bahşışatta	50. maada
52. ederdi ki, hepsi	53. mamur	
61. akçe	62. yahut, yoksa	65. mahrum
		67. gayreti

- 70 yetiştir, varsin "Άγιος Τάφος" a ve kudretine göre έλεημοσύνη ver-
sin. Zira bu aziz ziyarete gidenler üç büyük eyiliğe nail olurlar, ipti-
dası ki Haktaliaya ve o aziz yerleri δεσπότη Χριστός efendimiz,
azizler azizi azizletti büyük ikram ve izet ider. İkinci ki, o çektiği
yolun zahmeti ve aziz προσκυνήματα' lerin secdası, bir töbe ve
μετάνοια nişanesi olur o hristyana. Üçüncüsünde giden hristyanlar
75 birbirlerine karyet ederlersa ve ikdam ederlersa, bir büyük sevapa
nail olurlar, zira δεσπότη Χριστός der ki, bir adam mir günahları bir
cavapla kurtarırsa ağızım gibidir der. Ve lâkin her yerde azizler
varıdı, ve aziz yerler da var. Ama bu yeri azizler azizi öğütledi de o
yere kanını döktü, ve kanyan boyadı, o aziz yerleri ya kimin için?
80 Biz günahkârlar için . Onun için borçluyuz küçüğümüz ve
büyüğümüz, erkeğimiz ve dişimiz, varalım yardım edelim ve χάρι
alalım, zira gitmeyenler neye nail olurlar? Bir ki "Άγιος Τάφος" un
ziyaretinden mahrum kalırlar, "Άγιος Τάφος" da έλεημοσύνη' den
mahrum kalır, ve onlar da ki ya hastalıktan ya ihtiyarlıktan gidemez-
85 ler, onlar da kudretine göre έλεημοσύνη versinler. Kimi σαραντα-
λείτουργο, kimi αδελφάτο, kimi παρρησία eyi radetlen, sevinçli
yüreklen, umutlan ki bu fâni dünyanın dükenir malını verdikte,
gerçek dünyanın dükenmez eyiliklerine, hem gökyüzü padişahlığına
nail olurlar, δεσπότη Χριστός mukur olduğuna göre. Bunun için πα-
90 τριάρχη efendimiz, άγιος άρχιερέας' lara da haber ediyor ki herke-
sin έπαρχία' sında olan πνευματικός' lara, ve Stanbol şehrinde olan
έκκλησία προεστός' larına ki ikdam etsinler ki bu aziz yola gitsin-
ler. Ve bazı yerde da varmış ki Kudşerife gidecek adamdan akçe
isterlermiş, güya sen Kudşerife gideceksin bana da ver. Bunun için
95 envel προεστός' lara ve πνευματικός' lara tembih olunur ki sakın
olsunlar kimseden bu yolu akçe istemesinler ve bundan sogra her
kim isa, o hristyan papaz mıdır, keşis midir, πνευματικός' mudur,
manastır keşisi midir laikos mudur, bu ihtikatsızlığıylan ya deyelim
ki imansızlığıylan ya tamaha düşüp da şeytana uyup türlü türlü hal-
100 tiyetlen sebep olup halkın beynini bulandırıp o aziz yola gidecek
hristyanlığı ziyaretten alıkomağa sebep olanlar ve ödeyenler ki, ne
ararsan Kudşerifte, Kudşerif bundadır, ve Kudşerife vereceğine
bana ver deyenlere ki bu sözlerle "Άγιος Τάφος" a zarar ettirmeğe
sebep olurlar. Bunlar şimdiden sonra bu yaramazlıklarından vaz-
geçmezlerse...

70. iyiliğe	72. izzet eder	73. secdesi, tövbe,	74. üçüncüsü de
75. gayret ederlerse, ederlerse	büyük	77. sevapla	78. vardı, yerler
de, yerlerin	82. mahrum	83. mahrum	84. hastalıktan
iradeyle	87. tükenir, tükenmez	89. mukir	91. Istanbul
96. sonra, kim ise	101. deyenler ki, ararsın	102. burdadır.	95. yolda

Κατά λέξη απόδοση του καραμανλίδικου κειμένου

Δηλοποιεῖ, πόσο ἡ ἐλεημοσύνη εἶναι εὐπρόσδεκτη καὶ ἁγία πλησίον τοῦ Θεοῦ, διότι οἱ προφῆτες τὴν ἐμεγάλυναν, οἱ ἀπόστολοι τὴ δόξασαν καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστὸς μὲ τὸ ἱερό του στόμα ὅρισε «μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται». Εἶναι πολὺ ἐπιθυμητὴ καὶ ἁγία ἡ ἐλεημοσύνη, ὅπου καὶ ἂν γίνῃ εἶναι καλὴ, ἀλλὰ διαφέρει, διότι γινόμενη στὶς ἱερὲς ἐκκλησίες καὶ στὰ ἱερὰ μοναστήρια εἶναι πιὸ εὐπρόσδεκτη, διότι εἶναι ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ θεία μυσταγωγία καὶ ἡ θεία λειτουργία ὁλοκληρώνεται μέσα σ' αὐτὲς τὶς ἁγίες ἐκκλησίες. Πολὺ διαφορετικὴ ὅμως εἶναι ἡ ἐλεημοσύνη τοῦ Ἀγίου Τάφου, διότι ἐκεῖνη ἡ Ἀγία Ἱερουσαλὴμ καὶ ἡ Ἀγία Σιών, ὅπως ὅρισε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς «χαῖρε Σιών ἁγία μήτηρ [μήτερ] τῶν ἐκκλησιῶν», εἶναι ἡ μητέρα ὧν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν μοναστηριῶν. Διότι ἐκεῖ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς φανέρωσε ὅλα τὰ θεῖα θαύματα, τὰ ἅγια μυστήρια καὶ τὰ ἄδyla. Ἐκεῖ ὁ Κύριός μας γεννήθηκε ἀπὸ τὴν Ἀγία Θεοτόκο. Ἐκεῖ ἔδειξε τόσα θαύματα καὶ τέλεσε ὅλα ὅσα ἐξάγγειλαν τὰ ἱερὰ βιβλία καὶ οἱ προφῆτες. Ἐκεῖνη ἡ ἁγία Σιών ἡ ὁποία εἶναι ἡ ἐπίγεια Ἱερουσαλὴμ ἀλλὰ παρομοιάζεται μὲ τὴν οὐράνια Ἱερουσαλὴμ. Ἐκεῖ τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου μας ὑπέστη τόσα ἐκούσια μαρτύρια γιὰ νὰ βροῦμε σωτηρία ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ προδότη Διαβόλου. Ἐκεῖ ἔχυσε τὸ ἅγιό Του αἷμα γιὰ νὰ ξεπλύνει τὸ ἁμάρτημα ὁλόκληρης τῆς Χριστιανοσύνης. Ἐκεῖ ὁ ἅγιος Τάφος εἶναι μιὰ πραγματικὴ μαρτυρία τῆς ἁγίας μας Πίστης. Μέσα ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν Ἅγιο Τάφο ὁ δεσπότης Χριστὸς, ὁ νοητὸς ἥλιος, γεννήθηκε σὰν φωτεινὸς ἥλιος στὴν ἁγία Ἀνάσταση· ἐκεῖ ἔγινε ἡ ἁγία Ἀνάληψη, τὴν ὁποία ὅσοι εἶδαν στὸ ὄρος Ἐλαιῶν γνωρίζουν ὅτι διακρίνονται φανερά τὰ ἴχνη τῶν Ποδιῶν Του. Μὲ δυὸ λόγια πρέπει ἐκεῖ νὰ γίνῃ χῶρος σεβασμοῦ καὶ νὰ στηθοῦν θρόνοι, «ἐπὶ οἷκον Δαβὶδ φόβος μέγας, ἐκεῖ γὰρ θρόνων ἐκθέντων κριθήσονται ἅπαναι αἱ φυλαὶ καὶ γλῶσσαι» λέγει ὁ Ἰωάννης Δαμασκηνός, ὅλες οἱ φυλὲς τῶν ἀνθρώπων ποὺ βρίσκονται, ἐκεῖ πρέπει νὰ ἔρθουν στὸ κριτήριο καὶ ὅλοι μὲ τὴ διαταγὴ τοῦ κριτῆ κατὰ τὰ ἔργα τους νὰ βροῦν τὸ δίκαιό τους. Ἀπὸ ἐκεῖ ἄρχισε τὸ ἅγιο Εὐαγγέλιο καὶ φώτισε τὸν κόσμον ὅλο μὲ τὴ δύναμη ἐκείνου τοῦ Ἀγίου Πνεύματος ποὺ διδάξε τοὺς ἀποστόλους. Ἐκεῖνος εἶναι ὁ τόπος ποὺ θὰ προσκυνήσει ἡ χριστιανοσύνη.

Ἀλλὰ, ἀδελφοί μου, σ' αὐτὸν τὸν ἅγιο τόπο ἄλλοτε ἀπὸ παντοῦ ἐρχόταν ἡ δικαὶ ἐλεημοσύνη καὶ ἐκεῖνος ὁ τόπος ἐβρίσκει ἡσυχία, καὶ τὰ ἔσοδα τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τὰ ταμῆνα ἀντικείμενα συνέρρεαν, καὶ ἀπὸ παντοῦ τὰ βακούφια γίνονταν χριστιανικά, εἴτε ἀπὸ μεγάλους τόπους, εἴτε ἀπὸ ὅλη τὴ χριστιανοσύνη, καὶ οἱ ταξιδιωτὲς ποὺ πήγαιναν νὰ ἐπισκεφτοῦν αὐξάνονταν κάθε χρόνο, ἀλλὰ τώρα θαυμάζει κανεὶς αὐτὴ τὴν ψυχρότητα ποὺ ἔπese στὴ Χριστιανοσύνη. Κανεὶς δὲν θέλει οὔτε στὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ πάει, οὔτε χατζῆς νὰ γίνῃ, οὔτε ἐλεημοσύνη νὰ δώσει. Ὁ Θεὸς δὲν δώσει νὰ βγῇ σὲ καλὸ αὐτὴ ἡ ψυχρότητα, διότι τὰ αἰρετικά ἔθνη, ἐνῶ δὲν ἔχουν τόση δωρεά, κάθε χρόνο ἐπισκέπτονται [τὸν ἅγιο τόπο]. Οἱ περιοχές, ποὺ ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς ἐπισκέφτηκε καὶ φανέρωσε τόσα θαύματα, εἶναι δικές μας, καὶ ὅσοι πηγαίνουν στὴ χάρη του ἀξιώνονται τῆς ἁγίας δωρεᾶς.

Γιατί λοιπόν να παραμεληθούν αυτές οι άγιες δωρεές; άφου σέ όλους σας είναι γνωστό πόσους φόρους έχουν, συνεχώς αυξανόμενους, εκείνα τὰ ἱερὰ μοναστήρια. 'Αλλά όμως σ' αὐτό τὸ διάστημα (νὰ εἶναι γιὰ καλὸ) στὸ ἔθνος μας ἀπὸ τὶς ἁμαρτίες μας προήλθε μιὰ ψυχρότητα, καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ὁ Ἅγιος Τάφος στερεῖται τῆς ἐλεημοσύνης, μόνο πού ὅσο ἀπ' τὴ μιὰ μεριά ἡ ἐλεημοσύνη λιγοστεύει τόσο ἀπ' τὴν ἄλλη οἱ φόροι καὶ τὰ δημόσια τέλη αὐξάνουν καὶ ἀπὸ χρόνον σὲ χρόνον τὸ χρέος μεγαλώνει. Γιατί λοιπόν;

Διότι ἡ ἐκκλησία μας ἔμεινε μέσα σὲ τόσα ξένα ἔθνη· καὶ δὲν εἶναι δυνατό νὰ μὴ δίνονται τὰ ἐτήσια χρέη. Ἐκτός ἀπὸ αὐτό, δόξα τῷ Θεῷ, εὐχαριστοῦμε τὸν ὕψιστο Θεό, τὸ ἐσωτερικὸ τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰ τριγύρω τῆς ἐπισκευάστηκαν (Δόξα Σοὶ ὁ Θεός)· ἂν ἔμεναν ἔτσι ἐκεῖνα τὰ παλιὰ κτίρια ἦταν ἀνάγκη νὰ γκρεμιστοῦν. Ὅλοι μας χαιρόμαστε γιὰ τὴν ἐπισκευὴ καὶ τὴν εὐημερίαν τους. Ἀλλά, ἂς σκεφτοῦμε, πῶς, μὲ ποιά δΟΣΙΜΑΤΑ, μὲ ποιους βαρεῖς φόρους ἔγιναν, καὶ αὐτὰ μὲ τί γίνονται; Πάντα μὲ τὴν ἐλπίδα τῶν χριστιανῶν, μὲ τὴ δύναμη τῶν χριστιανῶν. Καὶ παρ' ὅλ' αὐτὰ, ὁ μακαριότατος καὶ ἀγίотατος πατριάρχης τῶν Ἱεροσολύμων κύριος κύριος Χρῦσανθος, ἐπειδὴ τὰ εἶδε αὐτὰ ἔτσι καὶ δὲν ἔβλαψε μὲ ζημία [= χρέος] τὸν Ἅγιο Τάφο, σηκώθηκε καὶ περπάτησε τόσες ἐπαρχίες καὶ τράβηξε τόσα βάσανα στὸ δρόμο, μὲ τὰ γεράματά του, μὲ τὴν ἀσθένειά του, γιὰ νὰ συλλέξει ἐλεημοσύνη. Καὶ — ὁ Θεὸς νὰ δώσει ζωὴ στὴ χριστιανοσύνη— συνέλεξε. Ἀλλὰ σὲ ποιὸν νὰ προλάβει νὰ δώσει ἀναφορὰ γιὰ τόσα χρήματα; Ἡ νὰ δώσει τόσα χρέη; Ἡ νὰ δώσει τοὺς ἐτήσιους φόρους τῆς ἐπαρχίας; Ὄντας αὐτὰ τὰ πράγματα ἔτσι, ἔπεσε στοὺς χριστιανούς αὐτὴ ἡ ψυχρότητα καὶ οἱ ἔχοντες δυνατότητα νὰ πᾶνε στὰ Ἱεροσόλυμα τὸ παραμελοῦν, καὶ ἀπὸ τὴν ἀμέλειά τους αὐτὴ ὁ Ἅγιος Τάφος στερεῖται τῆς ἐλεημοσύνης. Σὲ μιὰ τέτοια κατάσταση ἔγινε ἡ προσπάθεια τοῦ Παναγιότατου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ δεσπότη μας, ὁ ὁποῖος μὲ πατρικὴ νοουεσία δίδει εὐχὴ καὶ εὐλογία σὲ ὅλους καὶ προσφεύγει στὴ φιλοτιμία σας. Ὅποιος ἔχει δυνατότητα ἂς πᾶει στὸν Ἅγιο Τάφο καὶ κατὰ τὴ δύναμή του ἂς δώσει ἐλεημοσύνη. Διότι ὅσοι κάνουν αὐτὴ τὴν ἱερὴ ἐπίσκεψη ἀξιώνονται τριῶν μεγάλων καλῶν. Τὸ πρῶτο, ὅτι ὁ δεσπότης καὶ Κύριός μας Χριστὸς ἐκεῖνους τοὺς ἁγίους τόπους τοὺς ἁγιασε ὡς ἅγια τῶν ἁγίων καὶ προσφέρει στὸ Θεὸ τὸν Ὑψιστο μεγάλην προσφορά καὶ δόξα. Τὸ δεύτερο, ὅτι ἡ κόπωση τοῦ ταξιδιοῦ πού τράβηξε καὶ ἡ γονυκλισία στὰ ἱερὰ προσκυνήματα γίνεται, γιὰ ἐκεῖνον τὸ χριστιανό, σημάδι μεταμέλειας καὶ μετάνοιας.

Καὶ τὸ τρίτο, οἱ χριστιανοὶ πού πῆγαν ἂν προσπαθήσουν καὶ ἂν ἐπιμένουν ἀξιώνονται μιᾶς μεγάλης ἀγαθοεργίας. Διότι ὁ Δεσπότης Χριστὸς λέει «κάθε ἄνθρωπος ἂν καλύψει τὰ πολλά του ἁμαρτήματα μὲ μιὰν ἀγαθοεργίαν, εἶναι ὅσον τὸ στόμα μου». Ἀλλ' ὁμως σὲ κάθε τόπο ὑπάρχουν ἅγιοι καὶ ὑπάρχουν κι ἅγιοι τόποι, ἀλλὰ τὸν τόπο αὐτὸν τὸν συνέστησε ὁ Ἅγιος τῶν Ἀγίων, καὶ σ' ἐκεῖνον τὸν τόπο ἔχυσε τὸ αἷμα του, καὶ τὸν ἔβαψε μὲ τὸ αἷμα του, γιὰ μᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Γι αὐτὸ εἴμαστε ὑποχρεωμένοι, μεγάλοι, μικροί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νὰ πᾶμε καὶ νὰ βοηθήσουμε καὶ νὰ πάρουμε χάρη, διότι αὐτοὶ πού δὲν πηγαίνουν στεροῦνται τῆς ἐπίσκεψης τοῦ Ἁγίου Τάφου καὶ ὁ Ἅγιος Τάφος στερεῖται τῆς ἐλεημοσύνης. Καὶ ἐκεῖνοι πού ἐξ αἰτίας τῆς ἀρρώστιας καὶ τῶν γηρατιῶν δὲν πηγαίνουν, ἂς δώσουν κατὰ τὴ δύναμή τους ἄλλος σαρανταεῖτουργο, ἄλλος ἀδελφάτο καὶ ἄλλος παρ-

ρησία. Μὲ καλὴ θέληση, μὲ εὐθυμὴ καρδιά καὶ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι δίνοντας τὰ φθαρτὰ πράγματα αὐτοῦ τοῦ μάταιου κόσμου γίνονται ἄξιοι τῶν ἀφθαρτῶν εὐεργεσιῶν τοῦ ἀληθινοῦ κόσμου καὶ τῆς οὐράνιας βασιλείας. Ἀφοῦ ὁ δεσπότης Χριστὸς εἶναι πνευματικός, γι' αὐτὸ ὁ κύριός μας Πατριάρχης εἰδοποιεῖ καὶ τοὺς ἁγίους ἄρχιερεῖς καὶ τοὺς πνευματικούς ποὺ εἶναι στοῦ καθενὸς τὴν ἐπαρχία καὶ τοὺς ἐκκλησιαστικούς προεστοὺς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, νὰ προσπαθήσουν ὥστε νὰ πάνε σ' αὐτὸ τὸ δρόμο. Ὑπάρχουν μερικοὶ σὲ κάποιους τόπους ποὺ ζητοῦν χρήματα ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ θὰ πάνε στὴν Ἱερουσαλήμ, λέγοντας δῆθεν, ἐσὺ θὰ πᾶς στὰ Ἱεροσόλυμα δώσε καὶ σ' ἐμένα. Γι' αὐτὸ παραγγέλλεται στοὺς προεστοὺς καὶ στοὺς πνευματικούς νὰ εἶναι ἥρεμοι νὰ μὴ ζητοῦν γι' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση χρήματα ἀπὸ κανέναν καὶ στὸ ἐξῆς ἐκεῖνος ὁ χριστιανὸς ὅποιος καὶ ἂν εἶναι, εἴτε καλόγηρος, εἴτε παπᾶς, εἴτε πνευματικός, μ' αὐτὴ τὴν ἀπερισκεψία, ἥ ἅς ποῦμε μὲ τὴν ἀπιστία ἔπεσε στὴ ματαιοδοξία, τὰ ταίριαξε μὲ τὸ διάβολο καὶ ἐγίνε αἰτία σὲ κάθε εἶδους ἀνοησίες καὶ ἀνακάτῳσε τὸ μυαλὸ τοῦ λαοῦ καὶ παρεμπόδισε τοὺς χριστιανούς νὰ πάνε σ' ἐκεῖνο τὸ δρόμο καὶ νὰ ἐπισκεφθοῦν. Καὶ ἐκεῖνοι ποὺ λέγουν «τί ζητᾶς στὴν Ἱερουσαλήμ, ἢ Ἱερουσαλήμ εἶναι ἐδῶ», καὶ αὐτοὶ ποὺ λέγουν «ἀντί νὰ τὰ δώσεις στὸν Ἅγιο Τάφο δῶς' τα σὲ μένα», γίνονται αἰτία νὰ ζημιώσῃ ὁ Ἅγιος Τάφος. Αὐτοὶ ἂν ἀπὸ τώρα δὲν μετανιώσουν γι' αὐτές τους τίς ἀταξίες [...].

κωδ. ΜΠΤ 622

φ. 31α

Ἰτελῆ κληρικοσλάρ, ἱκραμλῆ παπασλάρ, μουργετλῆ βὲ κακικετλῆ τοβλετλη-
 λέρ, μπαζιργιανλάρ, ἔχτιαρλάρ, βὲ τζέμι ὀρθόδοξοι χριστιανλάρ, ἀζίξ ἄγκυρα
 μητροπολισιντὲ σακὶν ὀλανλάρ, ἐρκέκ βὲ τισεχλίλέρ, κουτζοῦκ βὲ πονγούκ,
 ἀζίξ ἀλαχμῖς ταραφιντὰν μouxαπετλῆ ἐβλατλαρίμ, τζουμλενιζὲ ἀλάχ ταραφιν-
 τὰν πακσίς, ἐμνλῖκ μερχαμὲτ τιλέριμ, βὲ χριστὸς ἐφέντιμιζὶν γιατιγι ἀζίξ βὲ
 ὁμοῦρ βεριτζὶ μεζαριντὰν σιζὲ γιαρτίμ, κουβέτ, πακλῖκ βὲ ναζάρ ὀλᾶ, μπιζίμ
 ταραφιμιζτάντε εὐχή, εὐλογία βὲ συγχώρησις βεριλίρ τζουμλενιζὲ. Πού καχατι-
 μιζὶ μouxαπετινιζὲ γιολαμανὶν σεπεπί ἱπιτασι σίξε εὐχὴ εὐλογία βιρμέκτιρ
 ὀγλουλαρίμ, βὲ πεγιὰν ἐγλέρις κι ἀλάχ ἀζιμσανᾶ σιζὶν ἱτζὶν κατεμὶ τοβατζήγης,
 ποντοῦν ἱπατετελεριμιζτὲ τιλέριζ σιζὶ σὰν ἐσὰν ὁμοῦρτοβλέτιλιν σακλαγιᾶ, βὲ
 ποντοῦν ὁμρουνουζτὲ ἐμὶν ἐγλεγέ. Ἰκιντζὶ σεπεπί, πεγιὰν ἐγλεμέκτιρκι ἀζίξ
 ἄγιος τάφοςουν γκιοτουρουλμὲζ πόρτζ σεπεπιντὲν βὲ γενῆ γιαπιλαρινᾶ σεζταλῆ
 βὲ ἀζίξ γερλεριντὲ ὀλᾶν χαρτζλάριτζιν, βὲ γκιουντὲ ἱχτιζαλῆ χαρτζιλαρῆ χατι-
 ρεσιντὲν, κατὶ τζὸκ ἱχτιζατᾶ σικλετλερτὲ μπουλουνούρους. ὅλ χουσουστὲν κεν-
 τιμίστε μποῦ ἱχτιζανὶν σεπεπιντὲν, νὲ χασταλιγιμιζὲ, νὲ ἱχτιαρλιγιμιζὲ μερχαμὲτ
 ἱτοῦπ, γιὸλ ζαχμετλερινὶ καποῦλ ἐγλετικ, βὲ μποῦ ταραφλαρᾶ γκελμίσιστιρ κι
 πῖρ ἄζ γιαρτίμ βὲ τεσαλάχ τιλλεμὲν ἱτζὶν ὀρτόδος χριστιὰν ἐβλατλαριμιζτὰν.
 Σιζλερίντε μouxαπετινὲ τζοκτὰν περὶ τζεκιλίριτιμ γιουζ γιουζὲ γκελίπ εὐχὴ εὐ-
 λογία βερμέκιτζιν, λάκιν τετιγὶμ σεπεπλερτὲν, χασταλιγὶν, ζαφιφλιγὶν βὲ ἔχτιαρ-
 λιγὶν, ἀλικονουλτοῦκ, ρουχουμουζ μouxαπετίλεν γκίνε σιζὲ τζὸκ γιακίνιμ, βὲ
 ριτζαλάρ σουρέριμ κι μπιζὲ γκελμεμιζτὲ ἐτετζεγινίς χουρμετλερὶ βὲ γιαρτιμλαρί,
 σίμιτι σιζτὲ ὀλᾶν καρτασλαριμιζᾶ πατέρες ἀζίξ ἄγιος ταφοσοῦν χισμετκαρλα-
 ρινᾶ χουρμετλίτζε γιαρτίμ ἐγλεγέσις, βὲ σεβιντηρέσις χέρ βέτζιλεν, βὲ ποῦ γιαρ-
 τιμλαρινίς μουκαπελεσινὲ, σιζὲ ἀσιτὰν καρτασλαρινιζίντε ἱκραμὶ σιζὲ βαρτικτὰν
 σόγρα, χέμ ὅλ κουτσεριφίν, ἀγία Ἱερουσαλὴμ σεζζαλὶ γερλεριντὲ ἀτινιζ κατεμὶ
 ἀνηλῆρ ὀλοῦρ βὲ σιζὲ ἀλάχ ταραφιντὰν σατακανιζ μουκαπελελερὶ χουρμετλί
 κᾶτ βὲ κᾶτ ὀλοῦρ. Πίρτε ποῦ ριτζαγὶ σουρέριζ μπενίμ ὀγλουλαρίμ, χερκιμὶν
 ἀρανιζτὰν ἄγιος ταφασᾶ, κοῦτσεριφὲ ἀταμασι βάρισα, γιὰ ἐβελετὲν ὀλᾶ τε βερίλ-
 μετικ ὀλᾶ πῖρ σεπεπίλεν ἐσίρ χοκμουντὲν, γιὰ σίμιτι γιακιντᾶ ἀτανμὲς ὀλᾶ γιὰ
 σιντὲν σόγρα ἀτανιατζᾶκ ὀλᾶν σεγλεβί, μouxαπέτιλεν βὲ ἐγλεντίρμετεν βερέ-
 σιζ, κι ἀταγὰν ἀταμλαρινιζὶν σατακαλαρὶ γερινὶ πουλᾶ, βὲ μνημοσινολαρὶ ὅλ
 ἀζίξ κουτσεριφ κλησελεριντὲ ὁκουνά, βὲ πιλέσις κι πογλὲ μouxαπέτιλεν βὲ
 ἐγλεντιρμεσίς βεριλτικτᾶ, σεπεπ μουκαπελεσινὲ ταγκρί βερενλερέτε βερίρ, βὲ
 εὐχὴ εὐλογία ἱκῆ ταραφάτε μουσταρεκ βερίλρ, χέμ ναετλῖκ βὲ ἀφορισμὸς
 ὁκουμάκ σεπεπλερὶ, ἀρατὰν ρέφ ὀλουνούρ, ἐγλιγιλεν σαριλτικτᾶ. πουναρτὰν
 ματὰ ὀγλουλαρίμ σιζὲ πεμπιχ ἑτέριμ κι γιαρτιμὶ ἄγιος τάφοςουν γιανιζὶ ἀτζα-

νίχιαν τεγίλ, τίλ γιαρτίμιλαν τεγίλ ἐμὲν κουβετλερίγλεν κατεμτὲν καλᾶν ἀτετι-
 μίς οὐρὲ κι ἄζιζ κοῦτσεριφὲ κεντιχαρί βαριρλάρ σεζταλί γερλερίν ζιγιαρετινέ,
 νὲ ἀχτζεγέ, νὲ ζαχμεδὲ πακμαγιάσις, βὲ τενινίζλε βαρμανίζ, ὅλ ἀζιζ γερλερὲ
 χριστὸς ἐφεντιμίζτὲ ὁλὰν ἰχτικατινίζιν σαχατετλιγίτιρ κεντινὶν τογτουγού κε-
 τιγὶ ὁλοῦρ τιριλιγὶ γερλέρτιρ, μπουναρᾶ βαρμαμίζ πουναρᾶ γιοῦζ σουρμεμίζ,
 πιζίμ σιφαλιγιμίζ χατιρεσινᾶ ὅλ γερλερτὲ οὐλοῦπ τιριλίπ, βὲ γκελίπ ὀραλαρτᾶ
 σὸν ἀχίρ γκιουνλεριντὲ σεραχατινὶ κουρατζάκ, ἐφεντιμίζὲ τεμᾶμ ἱμᾶν τεμᾶμ
 ἰχτικὰτ βερτιγιμίζὲ νισάντιρ. Ποῦ γερλερίν ζιγιαρετινέ βαρνανλάρ χέμ σατακασι-
 νὶν χέμ ζαχμετινὶν μουκαπελεσινὶ πουντᾶτε χουζούρι τιβανιντᾶτε χουρμετλί
 ἄλρ. Ἰμιτι ὀγλουλαρίμ μαλιμιμίζ ὀλτοῦ βουκοῦφ ὀλμουσουςτουρ, ἰχτικατλί βὲ
 ἱνᾶμ ντοστλαριμίζτᾶν ταγκρινὶν ναζαρί οὔρενιζτὲ ὀλμάγλαν σιζὲ πῖρ ἄζιζ
 ἱκραμλῆ ἀλαχτᾶν κορκάρ, ἀλᾶχ μουχαπετλῆσι πῖρ ἀρχιερέα βερμίστιρ, ἱξανινᾶ
 σουκοῦρ ἐτμελίσινιζ, κεντίμ βουκοῦφ ὀλαλί σεβιντζλίημ ὀγλὲ μαλιμ ὄλουν ὅλ
 χουσουστὲν σιζὲ φάρζτιρ πορτζουλούσουνοῦς κουτζουγουνούς βὲ πουγουγουνούς
 ἄζιζ μητροπολουτινουζᾶ ἄζιζ ροῦχ ταραφιντᾶν παπανιζᾶ, μουχαπάτ εὐλάβειαν
 βὲ μουτουλοῦλ κετηρμὲκ χέρβέτζιλεν κεντινὶν τεμπιχλερινέ, νασαχατλαρινᾶ
 ἔταατ ἐγλεγέσις μουτοῦ ὀλάσις. κεντινὲ γιαρτίμ κεσενίζλεν σοζουνούζλαν χουζ-
 μετινίζλεν, ζαχμετινίζλεν βερέσις, ὀγουτλερινὶ χέρβέτζιλεν μακοῦλ γκιορέσις.
 ζῆρα πεγουνού παγοῦν ἀλλαχὶν καρσισιντᾶ τοβατζῆνιζ τουρούγιωρ ἀλλαχὶν
 πακσισλαρινὶ σιζὲ κουλαβισλαγίγιωρ, ἀχρετινίζ βὲ τουνιανίζ μαρμουρλουγουνού
 ρουζισῆπ τιλεγίγιωρ, ἱπατετλεριντὲ, σίζτε ποῦ ἐγλικλερίν μουκαπελεσινὲ μουχα-
 πὲτ μουτουλοῦλ βέριν. χέμ πιριπιρινιζὶν ἀραναντᾶ ἐμὶν ὄλουν, μουχαπετὲ που-
 λούνουν καρταςλάρ κιπί, ἀλᾶχ κορκουσοῦ οὔζερινιζτὲ ὀλσοῦν, ταγίμ ἐρκαννλί
 ὄλουν, ἐκκλησενιζὲ ἰχτικατλίτζε βὲ σικίτζα βάριν, πῖρ ἱπατὲτ βαχτινὶ κατζίρμαν
 ἐξομολόγισα ἀγιπσίς βάριν, βὲ ἄζιζ ἀγιαμιστίριαγι χριστὸς ἐφεντιμίζιν τενινὶ βὲ
 κανινὶ πακλιγίλε ἄλιν. ὀμουρουνοῦζ τεμᾶμ χριστιανλιγινιζᾶ ἱλαγικ ὄλσοῦν, ἄζιζ
 ὀμοῦρ ὀλᾶ, κι ταγκριτὲ σιζίνιτζιν σᾶζ ὀλᾶ, σιζὶ γιαρατᾶν ἀλᾶχ ἀρανιζτᾶ
 ἱκραμλῆ ὀλᾶ, βὲ ὅλ ἄζιζ ἀλλαχὶν μερχαμετλιγὶ τζουμλενιζὶν οὔρενιζτὲ ὀλᾶ ἁμῶν.

Ἀποκατάσταση τοῦ τουρκικοῦ κειμένου

Izzetli klirikoslar, ikramlı papazlar mürvetli ve kakiketli devletli-
ler, bazırganlar, ehtiyarlar ve cemi ortodoxa hristyanlar, aziz Ἀγ-
κυρα Mitropolisinde sakin olanlar, erkek ve dişehliler, küçük ve
büyük, aziz Allahımız tarafından muhabbetli evlâtlarım, cümlenize
5 Allah tarafından bahşis emnlik, merhamet dilerim, ve Hristos efendi-
mizin yattığı aziz ve ömür verici mezarından size yardım, kuvvet,
sağlık ve nazar ola, bizim tarafımızdan da εὐχή, εὐλογία ve συγχώ-
ρησις verilir cümlenize. kahatımızı muhabbetinize yollamanın se-
beb— i iptidası size εὐλογία vermektir oğlularım, ve beyan eyleriz
10 ki Allah azimisana sizin için kademi davacıyız, bütün ibadetleri-
mizde dileriz sizi san esan ömür devletiylan saklayan, ve bütün öm-
rünüzde emn eyleye. İkinci sebebi beyan eylemektir ki aziz Ἀγιος
Τάφος’ un götürülmez borc sebebinden ve yeni yapılarına, sectalı ve
aziz yerlerinde olan harcları için, ve günde ihtizalı harcları
15 hatiresinden, kat i çok ihtizada sikletlerde bulunuruz. O husustan
kendimiz de bu ihtizanın sebebinden ne hastalığımızı, ne ihti-
yarlığımıza merhamet idüp, yol zahmetlerini kabul eyledik, ve bu
tarafalara gelmişiztir ki bir az yardım ve tesalah dilemek için ortodox
hristyan evlâtlarımızdan. Sizlerin de muhabbetine çoktan beri çeki-
20 lirdim yüz yüze gelip εὐχή εὐλογία vermek için, lâkin dediğim se-
beplerden, hastalığın, zayıflığın ve ihtiyarlığın alınconulduk.
Ruhumuz muhabbetiyle gine size çok yakınım, ve ricalar sürerim
ki bize gelmemizde edeceğiniz hürmetleri ve yardımları, şimdi sizde
olan kardaşlarımıza πατέρες aziz Ἀγιος Τάφος’ un hizmetkârlarına
25 hürmetlice yardım eylesesiz ve sevindiresiz her vecilen ve bu
yardımlarınız mukabelesine, size asitan kardaşlarınızın de ikramı
size vardıktan soğra hem o Kudşerifin, Ἀγία Ἱερουσαλήμ, sezzali
yerlerinde bütün manastırlarında adınız kademi anılır olur ve size
Allah tarafından sadakanız mukabeleleri hürmetli kat ve kat olur. Bir

1. mürüvetli,	devletliler	2. bazırganlar,	ihtiyarlar	3. dişiler
8. kağıtımız	9. oğullarım	10. azimisine,	davacıyız	11. şen, esen
devletiyle,	saklaya	13. secdeli	14. iktizalı harclar	15. hatırasından,
iktizada	16. iktizanın	17. edip	18. gelmişiz dir	ki, teselli
23. gelmenizde	25. eylesesiniz,	sevindiresiniz,	vesile ile	27. sonra,
secdeli	28. kademli	29. hürmetli		

- 30 de bu ricayı süreriz benim oğlularım, her kimin aranızdan "Άγιος
Τάφος" a Kudşerife ataması varsa, ya evvelden ola de verilmedik
ola bir sebep ilen esir hökmünden, ya şimdi yakında atanmış ola, ya
şimden soğra atanılacak olan şeyleri, muhabbetiyle ve eğlendirmen-
den veresiz ki atağan adamlarınızın sadakalarını yerini bula, ve
35 μνημόσουνο' ları ol aziz Kudşerif kiliselerinde okuna, ve bilesiz ki
böyle muhabbetiyle ve eğlendirmesiz verildikta, sebep mukabele-
sine Tagrı verenlere de verir ve εὐχὴ εὐλογία iki tarafa da müşterek
verilir. Hem naletlik ve ἀφορισμός okumak sebepleri aradan ref
olunur eyliyiyle sarıldıkta. Bunlardan mada oğlularım size tembih
40 ederim ki yardımı "Άγιος Τάφος" un yalınız ahcan— i cihan, değil
dil yartımıylan, değil emen kuvvetleriyle, kademden kalan adetimiz
üzre ki aziz Kud şerife kendihari verirler secdali yerlerin ziyaretine,
ne ahçeye ne zahmede bakmayasız ve teninizle varmanız o aziz yer-
lere Χριστός efendimizde olan ihtikatınızın şahadetliğidir kendinin
45 doğduğu kezdiyi olur dirildiği yerlerdir. Bunlara varmamız bunlara
yüz sürmemiz, bizim şifalığımız hatrasına ol yerlerde olup dirilip ve
gelip oralarda son âhir günlerinde serahatını kuracak. Efendimize
temam ihtikap, tamam iman verdiğimizize nişandır bu yerlerin ziyare-
tine varanlar hem satakasının hem zahmetinin mukabelesini bunda
50 da huzur— i divanında hürmetli alır.

- İmdi oğlularım malımız oldu vukuf olmuşusdur, ihtikatlı ve inam
dostlarımızdan Tagrını nazarı ürenizde olmağın size bir aziz
ikramlı allahtan korkar, allah muhebbetlisi bir ἀρχιερέα vermiştir.
İksanına şükür etmelisiniz. Kendim vukuf olalı sevinçliyim öyle
55 malûm olun ol hususten size farzdır borçlusunuz küçüğünüz ve
büyüğünüz aziz mitropolitunuza aziz ruh tarafından babanıza, mu-
habat εὐλάβειαν ve mutulul getirmek her vecilen kendinin tembihle-
rine, nasahatlarına etaat eyleyesiz mutulu olasız. Kendine yardım ke-
senizlen, sözünüzlen, hizmetinizlen, zahmetinizlen ve resia öğütle-
60 rini her vecilen mâkul göresiz. Zira be günü bağün Allahın

30. oğullarım 31. olan da 32. olan, ile, hükümünden, olan 33. şim-
diden, sonra 34. veresiniz, sadakaları, bulsun 35. okunsun, bilesiniz
36. eğlendirmeden, verildikte 37. Tanrı 39. iyiliğiyle 41. yardımı ile
42. kendi hali verirler, secdali yerlerin 42. akçeye, bakmayasınız
44. şehadetliği 45. varmamız 46. sürmemiz, o, ölüp 47. serhatını
48. tamam, tamam 51. şimdi oğullarım, olmuştur iman
52. tanrının, üzerinizde olmakla 54. ihsanına, o 55. husustan
56,57. mitropolitinize, muhabbet, vesile ile 57. mutluluk 58. eyley-
esiniz, mutlu olasınız 59. sözünüzle, hizmetinizle, veresiniz 60. vesile ile,
göresiniz, bugüne bugün

karşısında davacınız duruyor, Allahın bakışlarını size
kullandırıyor, âhretiniz ve dünyanız mamurluğunu rusicep diliyi-
yor ibadetlerinde. Siz de bu eyiliklerin mukabelesine muhabet
mutulul verin. Hem birbirinizin arananda emin olun, muhabette
65 bulunun kardaşlar gibi, Allah korkusu üzerinizde olsun, tayın er-
kanlı olun. Ekklesenize ihtikatlice ve sıkıca varın, bir ibadet vahtini
kacırman, ἐξομολόγησα ayıpsız varın, ve aziz aya mistiryayı
efendimizin tenini ve kanını paklıyla alın. Ömürünüz tamam hristy-
anlığınıza ilayık olsun, aziz ömür ola ki Tağrı de sizin için saz ola,
70 sizi yaratan Allah aranızda ikramlı ola ve ol aziz Allahın merhame-
tliği cümlelizin ürenizde ola amin.

61. davacınız	62. kullandırıyor,	ruz—üşep	62,63. diliyor
64. mutluluk, arasında	66. vaktini	67. kaçırmayın	68. paklıkla
69. layık, tanrı da	70. o, üzerinizde		

Κατά λέξη απόδοση του καραμανλίδικου κειμένου

Δοξασμένοι κληρικοί, βραβευμένοι παπάδες, φιλόανθρωποι κρατικοί λειτουργοί, ενάρετοι γέροντες και τὸ πλῆθος τῶν ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ποὺ ἡσυχάζετε στὴν ἁγία μητρόπολη Ἀγκύρας, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, προσφιλεῖ τέκνα τοῦ Ἀγίου Θεοῦ μας, σὲ ὅλους σας εὐχομαι ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ, δωρεὰ, ἀσφάλεια καὶ φιλανθρωπία. Καὶ εἴθε νὰ ἔρθει σ' ἐσᾶς ἀπὸ τὸν Ζωοδόχο Τάφο τοῦ Κυρίου μας τοῦ Χριστοῦ, δύναμη, ὑγεία καὶ καθαρότητα, καὶ ἀπὸ μέρους μας δίδεται σὲ ὅλους σας εὐχή, εὐλογία καὶ συγχώρησις. Ἡ πρώτη αἰτία γιὰ τὴν ὁποία στέλνουμε αὐτὸ τὸ χαρτί στὴν ἀγάπη σας, εἶναι γιὰ νὰ σᾶς δώσουμε, τέκνα μου, εὐχή καὶ εὐλογία, καὶ νὰ σᾶς γνωστοποιήσουμε ὅτι θὰ εἴμαστε πάντα συνήγοροί σας στὸν Ὑψιστο Θεό, καὶ σ' ὅλες μας τίς προσευχὲς εὐχόμεστε νὰ σᾶς φυλάει ὑγιεῖς καὶ χαρούμενους καὶ εὐτυχισμένους, καὶ νὰ σᾶς καθιστᾷ ἀσφαλεῖς στὴ ζωὴ σας ὅλη. Ἡ δευτέρη αἰτία εἶναι νὰ σᾶς γνωστοποιήσω ὅτι ἐξ αἰτίας τῶν δυσβαστάτων χρεῶν τοῦ Ἀγίου Τάφου, καὶ τῶν ἐξόδων ποὺ ἔγιναν γιὰ τὰ νέα κτίρια στοὺς προσκυνητοὺς καὶ ἁγίους Τόπους, καὶ ἐξ αἰτίας τῶν καθημερινῶν ἀναγκαίων ἐξόδων, βρισκόμαστε σὲ ὑπερβολικὰ μεγάλη ἀνάγκη καὶ βάσανα. Ἀπ' αὐτὸ τὸ ζήτημα, κι ἐμεῖς, ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ἀνάγκης, δὲν σπαγγιστικαμε οὔτε τὴν ἀρρώστια μας οὔτε τὰ γεράματά μας, καὶ ἤρθαμε σ' αὐτοὺς τοὺς τόπους νὰ ζητήσουμε λίγη βοήθεια καὶ παρηγοριὰ ἀπὸ τὰ τέκνα μας τοὺς ὀρθόδοξους Χριστιανούς. Ἐδῶ καὶ πολὺ καιρὸ ἀπέφευγα νὰ ἔρθω πρόσωπο μὲ πρόσωπο μὲ τὴν ἀγάπη σας γιὰ νὰ σᾶς δώσω εὐχή καὶ εὐλογία, διότι ἐμποδίστηκα γιὰ τίς αἰτίες ποὺ σᾶς εἶπα, δηλ. ἀρρώστια, ἀδυναμία καὶ γεράματα. Μὲ τὴν ἀγάπη τῆς ψυχῆς μας πάλι εἶμαι πολὺ κοντὰ σας καὶ σᾶς παρακαλῶ τίς τιμὲς καὶ τίς βοήθειες ποὺ θὰ πραγματοποιήσετε μὲ τὸν ἔρχομό σας σὲ μᾶς νὰ τίς κάνετε στοὺς ἀδελφούς μας τοὺς πατέρες καὶ ὑπηρέτες τοῦ Ἀγίου Τάφου, ποὺ βρίσκονται τώρα σὲ σᾶς. Μὲ κάθε εὐκαιρία μὲ σεβασμὸ βοηθήστε τους καὶ χαροποιήστε τους. Καὶ σὲ ἀνταπόδοση αὐτῶν σας τῶν βοηθειῶν [θὰ ἀξιωθεῖτε] τὴ βασιλεία [τῶν οὐρανῶν]. Καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴ δωρεὰ τῶν ἀδελφῶν σας σὲ σᾶς καὶ τὸ ὄνομά σας θὰ μνημονεύεται συνεχῶς στὴν Ἁγία Ἱερουσαλὴμ καὶ σ' ὅλα τὰ μοναστήρια τῶν Ἀγίων Τόπων καὶ ὁ Θεὸς θὰ σᾶς ἀνταποδώσει στὸ πολλαπλάσιο τὴν ἐλεημοσύνη καὶ τίς τιμὲς σας.

Καὶ σᾶς παρακαλῶ, τέκνα μου, ὅποιος ἀπὸ σᾶς ἔχει τάμα στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ στὸν Ἅγιο Τάφο, εἴτε τὸ εἶχε ἀπὸ πρὶν καὶ δὲν τὸ ἔδωσε γιὰ κάποια αἰτία δουλειᾶς, ἢ ἂν ἔχει τάμα τώρα κοντὰ, ἢ ἂν θὰ κάνει τάμα στὸ μέλλον, αὐτὰ νὰ τὰ δώσετε χωρὶς καθυστέρηση καὶ μὲ ἀγάπη, ὥστε νὰ βρεῖ τὴ θέση τῆς ἡ ἐλεημοσύνης σας γι' αὐτοὺς ποὺ κᾶντε τὸ τάμα, καὶ τὸ μνημόσυνό τους νὰ διαβάζεται στίς ἐκκλησίες τῆς Ἀγίας Ἱερουσαλὴμ, καὶ νὰ ξέρετε ὅτι, ὅταν δοθεῖ ἔτσι μὲ ἀγάπη καὶ χωρὶς καθυστέρηση, ὁ Θεὸς σὺν ἀντίδωρο δίδει καὶ αὐτὸς σ' αὐτοὺς ποὺ δίνουν. Ἡ εὐχή καὶ ἡ εὐλογία δίδεται κοινὴ καὶ στὰ δύο μέρη, καὶ ἔτσι αἰρῶνται οἱ αἰτίες τοῦ ἀφορισμοῦ καὶ τῆς κατάρας. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὸ, τέκνα μου, σᾶς ὑπενθυμίζω ὅτι

ή βοήθεια του 'Αγίου Τάφου δέν είναι ό περίλυπος κόσμος, δέν είναι μέ τη βοήθεια τών λόγων, αλλά κατά τη συνήθειά μας πού έμεινε από πολύ παλιά δίνουν έθελοντικά στόν 'Αγιο Τάφο γιά τήν επίσκεψη τών προσκυνητών τόπων. Είναι και μαρτυρία τής ύπακοής σας στόν Κύριό μας Χριστό, εκεί πού γεννήθηκε και πέθανε και αναστήθηκε. Πρέπει νά φθάσουμε σ' αυτούς [τούς τόπους] νά τούς προσκυνήσουμε, όπου γιά χάρη μας πέθανε, αναστήθηκε και θά ιδρύσει τή βασιλεία του τίς τελευταίες μέρες του κόσμου. Και είναι σημάδι ύπακοής και πίστης στόν Κύριό μας, και αυτοί πού έρχονται νά επισκεφτούν αυτούς τούς τόπους θά παίρνουν τό αντίδωρο και τών κόπων τους και τής έλεημοσύνης τους μπροστά στο βήμα του Χριστού. Έτσι, τέκνα μου, ξέρετε ότι έγινε ή περιουσία μας, από τούς προσεκτικούς και φιλόανθρωπους φίλους μας. 'Ο Θεός, πού έχει τό βλέμμα του επάνω σας, σ'αs χάρισε έναν χαρισματικό, θεοφοβούμενο, φιλόθεο και άγιο άρχιερέα. Πρέπει νά ευγνωμονείτε γιά τή δωρεά του. 'Εγώ από τότε πού τό έμαθα είμαι πολύ χαρούμενος, νά τό ξέρετε. Είναι ιερό καθήκον γιά σ'ας, έχετε χρέος μεγάλοι και μικροί στόν άγιο μητροπολίτη σας και στόν κατά πνεύμα πατέρα σας, άγάπη, εύλάβεια και εύτυχία σέ κάθε περίπτωση νά ύπακούτε στίς παραγγελίες και στίς συμβουλές του και νά είστε εύτυχεis. Νά τόν συνδράμετε μέ τό πουργί σας, μέ τίς υπηρεσίες σας, μέ τούς κόπους σας. Και τίς συμβουλές του νά τίς θεωρείτε σέ κάθε περίπτωση λογικές. Διότι σ'ας υπερασπίζεται ενώπιον του Θεού, χειρίζεται τίς δωρεές του Θεού, ζητάει στίς προσευχές του νυχθημερόν τήν καθαρότητα του κόσμου και τής μέλλουσας ζωής, και έσεis σάν αντίδωρο αυτών δώστε του άγάπη και εύτυχία. 'Ακόμη νά είστε άσφαλείς μεταξύ σας, μέ άγάπη σάν άδέλφια. 'Ο φόβος του Θεού νά είναι άπάνω σας, νά θεωρείτε πρώτοι σέ όλα. Νά πηγαίνετε στήν έκκλησία ύπάκουα και συχνά· μη χάνετε καμιά άκολουθία. Νά φτάνετε στήν έξομολόγηση χωρίς ντροπή, και νά λαμβάνετε τά 'Αγια μυστήρια τό Σώμα και τό Αίμα του Κυρίου μας μέ καθαρότητα. 'Η ζωή σας όλη νά ταιριάζει μέ τό Χριστιανισμό σας, νά είναι άγια ζωή, ώστε και ό Θεός νά είναι γιά σ'ας ισχύς και ό Δημιουργός σας δωρητής και τό Έλεος του Θεού πάνω σέ όλους σας. 'Αμήν.

1. Die Bedeutung der Sprache
 Die Sprache ist das wichtigste Mittel der Kommunikation zwischen Menschen. Sie ermöglicht es, Gedanken und Empfindungen auszudrücken und zu verstehen. Ohne Sprache wäre das Leben in einer Gemeinschaft unmöglich.
 2. Die Entwicklung der Sprache
 Die Sprache hat sich im Laufe der Jahrhunderte entwickelt. Von einfachen Lauten und Gesten zu komplexen Sätzen und Grammatik. Diese Entwicklung wurde durch soziale Bedürfnisse und kulturelle Fortschritte gefördert.
 3. Die Rolle der Sprache in der Gesellschaft
 Die Sprache spielt eine zentrale Rolle in der Gesellschaft. Sie ist das Werkzeug, um Wissen zu übertragen, Normen zu setzen und Konflikte zu lösen. In der Politik, Wissenschaft und Kunst ist die Sprache unverzichtbar.
 4. Die Sprache als Spiegel der Kultur
 Jede Sprache spiegelt die Kultur und Werte der Menschen wider, die sie sprechen. Durch die Sprache können wir viel über eine Gesellschaft erfahren, von ihren Traditionen bis zu ihren aktuellen Herausforderungen.
 5. Die Zukunft der Sprache
 Mit der Globalisierung und der Entwicklung neuer Technologien wie dem Internet und der künstlichen Intelligenz verändert sich die Sprache. Neue Wörter entstehen, alte verschwinden, und die Art und Weise, wie wir kommunizieren, ändert sich grundlegend.

— 20 —
 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 8